

ВІСНИК the HERALD

ВІННІПЕГ, МАНІТОБА, КАНАДА

• LE MESSENGER •

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

LXXXX • Ч.9

вересень 2014 • September 2014

No.9 • LXXXX

Різдво Пресвятої Богородиці

■ Двадцять першого вересня відзначають свято Різдва Пресвятої Богородиці, або у народі "Друга Пречиста". Пресвята Матір Божа народилася від стареньких безплідних батьків в місті Назареті, що знаходиться, на три дні відстані від Єрусалиму. У всій Галілеї не було більш неприглядного містечка, як Назарет; "від Назарета чи може щось доброго бути",—говорили євреї, коли почули, звідти з'явився великий пророк Ісус.

Згідно зі свідченнями пророків, обіцаний Спаситель світу повинен був народитися з царського племені Давидового. Але з часу Вавилонського полону нащадки царя Давида втрачали мало-помалу свої права, і, коли піднісся рід Маккавеїв, зникла вся відмінність царського роду і став він разом з простим народом.

Коли в передбачений пророками час царська влада перейшла до чужоземця Ірода Великого; коли наступило залізне, жорстоке володарювання Римської імперії; коли виявився загальний занепад моральності і релігії,—тоді юдеї усвідомили, що седмиці Даниїлові приходять до кінця, і з нетерпінням почали чекати появи Месії, сподіваючись бачити Його в образі великого царя-завойовника, який звільнить їх від чужоземного ярма і дасть їм панування над іншими народами.

У Назареті жила благочестива сімейна пара—Йоаким і Анна. Йоаким походив з коліна Юдиного, царського роду, Анна була молодшою дочкою священика від племені Аарона, Матфана, у якого були три дочки: Марія, Софія і Анна; у Софії була дочка Єлисавета, яка була матір'ю Іоана Предтечі.

продовження на стор.2

The Nativity of the Most Holy Theotokos

■ The Holy Orthodox Church commemorates the Feast Day of the Nativity of the Blessed Virgin on September 21. The Most Holy Mother of God was born to elderly parents who had no children. They lived in Nazareth, which is located a distance of three days of travel from Jerusalem. In those days, there was no town more unappealing in all of Galilee than Nazareth. "Can anything good come from Nazareth," went the saying when people heard Jesus was from this town. The prophets presaged that the promised Saviour would be born of the royal lineage of the House of David. Since being taken over by the Babylonians, King David's descendants gradually lost their status. When the Maccabees rose to power, all differences between the royal lineage and other tribes were erased. As prophesied, imperial rule was taken over by the foreigner Herod the Great. It was the time of the cruel iron-fisted rule of the Roman Empire. Morality and religion were at their lowest ebb. The Jewish people began to anxiously await the coming of the Messiah, seeing Him as a great victorious king who would free them from the

foreign oppression and give them dominion over other nations.

A pious husband and wife, Joachim and Anna, lived in Nazareth. Joachim descended from the House of Judah of royal lineage. Anna was the youngest daughter of the priest Matthan from the tribe of Aaron, who had three daughters: Maria, Sophia and Anna. Sofia had a daughter Elizabeth, who was the mother of John the Baptist. Joachim and Anna lived a righteous life in the Lord. With a purity of heart, they kept His Commandments and became known, not so much for their royal lineage, but for their humility and generosity.

continued on p.2

Вітання Митрополита ЮРІЯ з нагоди Нового Церковного Року

Брати-Ієрархи, Всечесне Духовенство, Преподобне Монашество, Боголюбиві Брати і Сестри, Дорога Молоде і Діти!

Слава Ісусу Христу!

■ Милістю Божою, Господь благословив нам розпочати новий церковний рік, який починається 1-го вересня за юліанським календарем, а 14-го вересня за григоріанським. Водночас, в Святій Православній Церкві розпочинається річний цикл упорядкованого представлення важливих подій в житті нашого Господа, Ісуса Христа, Матері Божої, відомих святих і важливих подій в житті Церкви. Основне в цьому циклі—дванадцять найбільших свят року: Різдво Пресвятої Богородиці, Воздвиження Чесного і Животворящого Хреста Господнього, Введення в храм Пресвятої Богородиці і Приснодіви Марії, Різдво Господнє, Святе Богоявлення, Стрітення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, Благовіщення Пресвятої Богородиці і Приснодіви Марії, Вхід Господній в Єрусалим, Вознесіння Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, Неділя Святої П'ятидесятниці, Преображення Ісуса Христа і Успіння Пресвятої Богородиці.

Ми бачимо таке ж оновлення в навколишньому світі. Цей день 1/14-го вересня також був призначений в православному світі як день молитви за збереження навколишнього середовища. Це пора збирання урожаю з поля і городів. Все дозріває—ідуть жнива.

Ми радіємо з приводу рясних плодів землі, які в черговий раз Господь благословив нам, і за які ми Йому дякуємо. Дійсно в Канаді Господь благословив нас родючими землями та сприятливою погодою для забезпечення всіх наших споживчих потреб. Простягнімо щедрю руку потребуючим навколо нас.

У парафіях відновлюється діяльність—уроки церковної школи та різні духовні заходи. Віруючі в парафіях УПЦК мають прекрасну нагоду продовжувати свій духовний ріст, додавати до досягнутого в парафіяльному розвитку, зміцнювати свою віру в Христа і сприяти християнській єдності. Однак, ми повинні зрозуміти, що немає "літніх канікул" або "літнього відпочинку" у Святій Православній Церкві чи в нашому духовному житті.

продовження на стор.4

Greetings from Metropolitan YURIJ for the New Ecclesiastical Year

Brother Hierarchs, Reverend Clergy, Venerable Monastics, God-loving Brothers and Sisters in Christ!

Glory to Jesus Christ!

■ By the Grace of God, we once again begin a new ecclesiastical year which commences on September 1, according to the Julian calendar, and September 14, according to the Gregorian Calendar. At this time, the Holy Orthodox Church commences the annual cycle of important events in the life of our Lord, Jesus Christ, the Most Holy Theotokos, major saints and significant events in the Church. This cycle is anchored by the Twelve Major Feast Days: The Nativity of the Most Holy Theotokos, the Exaltation of the Precious and Life-giving Cross of the Lord, the Entrance of the Most Holy Theotokos into the Temple, the Nativity of the Lord, Jesus Christ, the Holy Theophany, the Meeting of the Lord, Jesus Christ, the Annunciation to the Ever-Virgin Mary, the Entrance of the Lord into Jerusalem, the Ascension of our Lord Jesus Christ, the Holy Pentecost, the Transfiguration of the Lord Jesus Christ and the Dormition of the Most Holy Theotokos.

We see the same kind of renewal in the world around us. This day of September 1/14 is also the day of prayer for the environment in the Orthodox world. It is the time for gathering the harvest of gardens and crops as the growing season closes.

We may rejoice in the bounty of the fruits of the earth that once again the Lord has provided for us and for which we give thanks to the All-Merciful God. We are truly blessed in Canada to have fertile croplands and favourable weather to provide for all of our food needs.

continued on p.4

*Publication Mail Agreement
№ 40010125*

Різдво Пресвятої Богородиці... (продовження зі стор.1)

Йоаким і Анна були праведні перед Господом і чистим серцем дотримували заповіді Його і всім були відомі не стільки знатністю свого походження, скільки своїм смиренням і милосердям.

Так досягли вони глибокої старості. Все їх життя було пройняте любов'ю до Бога і милосердям до ближніх: щорічно виділяли вони зі своїх доходів дві третини: одну жертвували в храм Божий, іншу роздавали бідним і мандрівникам; останнє ж використовували для власних потреб. Вони були щасливі, але бездітність сповнювала скорботою їхні серця: у той час, бездітність вважалася ганьбою і важким покаранням, тим більше для нащадків Давида, оскільки обіцяний Месія мав прийти саме з їхнього роду.

Проїшло 50 років їх шлюбного життя, а вони терпіли ганьбу бездітності. Згідно із законом, що підтримували фарисеї, Йоаким мав право вимагати розлучення через неплідність дружини; але Йоаким, людина праведна, любив і шанував дружину свою Анну за її незвичайну лагідність та високі чесноти і не хотів розлучитися з нею.

У великі свята вони мали звичай ходити до Єрусалиму. До дня оновлення храму прийшов Йоаким в храм, щоб разом з іншими своїми співвітчизниками принести жертву; але архиерей Іссахар відкинув приношення Йоакима і, докоривши його бездітністю, сказав: "Господь, через деякі твої таємні гріхи, забрав від Тебе своє благословення". Інші люди теж поносили його: "Не дозволено тобі приносити з нами дари твої, бо ти не створив сім'я в Ізраїлі". Важко було Йоакиму чути такі привселюдні дорікання, і не повернувся він додому, та пішов у пустелю. Сорок днів і сорок ночей праведний старець плакав, постився і молився, волаючи до Бога, щоб забрав від нього ганьбу і нарікання, щоб дарував йому дитину в старості.

В той же час, дізнавшись про те як образили її чоловіка, Анна безутішно плакала і, щоб приховати свою скорботу, пішла в сад. Сидячи під лавровим деревом, вона не переставала плакати і молитися з непохитною вірою, що Бог може і неможливе для людей зробити можливим. В цей час, під-

Nativity of the Blessed Virgin...(continued from p.1)

Their whole life was filled with love for God and compassion for others. Each year they divided up their household earnings with one third donated to the temple and one third distributed to the poor and travelers. The remaining third was left for the own use. They both grew older. Although they were happy, their childless state caused them sadness. At the same time, in the society of the day, childlessness was considered a disgrace and severe punishment for sin. It was especially shameful for the descendants of the House of David, from which was to come the promised Messiah. Throughout 50 years of marriage, they endured the reproach of childlessness. According to the law, Joachim had the right to divorce his wife due to her infertility. However, Joachim was a righteous man, who loved and respected his wife Anna for her extraordinary kindness and many virtues. He did not want to leave her.

They usually traveled to Jerusalem on major feast days. On one such feast day commemorating the rebuilding of the temple, Joachim entered the temple to offer a sacrifice along with his fellow citizens, but the high priest Issachar refused Joachim's offering. He rebuked Joachim for his childlessness, saying: "God has taken away His blessing from you for your secret sins." Other people also reviled him, "You are not allowed to bring your sacrifices with us because you have not created a family in Israel." It was difficult for Joachim to hear such comments. He did not return home, but went into the desert where he wept, fasted and prayed

нявши очі до неба, вона побачила серед гілочок лаврового дерева гніздо з неопереними ще пташенятами—ще сильніше полилися з її очей сльози, ще жалібніше виливалися з її серця моління: "Горе мені, самотній,—волала вона,—всі в світі радіють дітьми: і птахи небесні, і звірі земні родючі у Тебе, Господи, і земля приносить вчасно плоди свої, і всі благословляють Тебе! Одна я як степ безводний, без життя і рослинності! Зглянься на мене, Господи, і почуй молитву мою!"

Раптом перед нею з'явився ангел Господній і сказав: "Анна! Господь почув молитви твої, і Ти народиш дитя, і сім'ям твоїм благословляться всі роди земні. Ім'я твоєї дочки та буде Марія, і нею дасться спасіння всьому світу". Ангел повелів Анні йти до Єрусалиму, провістивши їй, що свого чоловіка вона зустрінє біля золотих воріт.

Ангел Божий з'явився і праведному Йоакиму, що стояв на молитві в пустелі, і сказав: "Господь прийняв твої молитви: дружина твоя народить тобі дочку, про яку всі радітимуть. Йди до Єрусалиму і там біля золотих воріт знайдеш дружину твою, якій я сповістив це".

Вони зустрілися, і разом принесли подячні жертви в храмі Божому, разом повернулися додому, з твердою вірою, що отримають за Господнім словом. Православна Церква з давніх часів святкує 9/22 грудня Зачаття Пресвятої Богородиці від престарілих батьків. За вченням Православної Церкви, Пресвята Діва Марія зачата і народжена за обітницею Божою.

За звичаєм юдейським, в 15-й день після народження немовляти дано було їй ім'я, вказане ангелом Божим, Марія (євр. Маріам, що означає: "володарка", "владичиця").

За церковними переказами, Богородиця народилася за тих часів, коли релігія була в занепаді. Марія була обрана на роль матері Ісуса Христа, оскільки була дуже благочестива. Вона слухняно навчалася в монастирі, сумлінно вивчала Святе Письмо, а отже, якнайкраще підходила для виконання важливої місії народження Сина Божого. У народі це свято традиційно вважається жіночим святом, коли жінку належить вшановувати як продовжувачку роду.

—www.cerkva.info; www.traditions.org.ua

for 40 days and 40 nights. He pleaded that God would spare him from the criticism and give him a child.

At the same time, learning about how her husband was insulted, Anna cried inconsolably. To hide her grief, she went into the garden, sat under a laurel tree and, with unwavering faith, cried and prayed that God would do the impossible and give them a child. Then, lifting her eyes to heaven, she saw a nest full of newborn chicks through the branches of the laurel tree. She wept even harder. She cried out, "I am in such anguish over my loneliness. The whole world rejoices with children—the birds in the heavens, the animals on Your earth bring forth their young, Lord, and the earth produces its fruits on time. They all rejoice in You! I alone am like a waterless field, without life and bountiful fruits! Have mercy upon me, O Lord, and hear my prayer!"

Suddenly, an angel of the Lord appeared before her and said, "Anna! God has heard your prayers, and you will give birth to a child, and your family will be blessed by all the nations of the earth. Your daughter's name will be Mary and salvation will come to the whole world though her." The angel told Anna to go to Jerusalem, explaining that she will meet her husband by the Golden Gate. The angel of God also appeared to the righteous Joachim, who was praying in the desert, and said, "The Lord has heard your prayers: Your wife will give birth to a daughter, and all shall rejoice.

(continued on p.3)

UKRAЇНЬСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA

ВІСНИК
the
HERALD

• LE MESSENGER •

ВІСНИК
випускається щомісячно
ВИДАВНИЧОЮ СПІЛКОЮ “ЕККЛЕЗІЯ” для
УКРАЇНЬСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ
ЦЕРКВИ В КАНАДІ
з благословення
Його Високопреосвященства ЮРІЯ,
АРХІЄПІСКОПА ВІННІПЕГУ
І СЕРЕДНЬОЇ ЄПАРХІЇ,
МИТРОПОЛИТА КАНАДІ,
ПЕРВОІЄРАРХА УКРАЇНЬСЬКОЇ
ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

Протопресвітер Віктор Лакуста
ГОЛОВА ВИДАВНИЧОЇ СПІЛКИ “ЕККЛЕЗІЯ”
Маруся Кавецька
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР **ВІСНИКА**

THE HERALD
is published monthly by
“ECCLESIA” PUBLISHING CORPORATION
for THE UKRAINIAN ORTHODOX
CHURCH OF CANADA
with the blessing of
His Eminence, the Most Reverend YURIJ,
ARCHBISHOP OF WINNIPEG
AND THE CENTRAL EPARCHY
METROPOLITAN OF CANADA
PRIMATE OF THE UKRAINIAN
ORTHODOX CHURCH OF CANADA

Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta
PRESIDENT “ECCLESIA” PUBLISHING CORP.
Marusia Kaweski
EDITOR-IN-CHIEF, **THE HERALD**

9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba, Canada R2W 1G8
Website: www.uocc.ca
E-mail: visnyk@uocc.ca

ВИДАВНИЧИЙ ПЕРСОНАЛ:
Валентина Дмитренко,
Михайло Павенський.

PUBLICATION STAFF:
Valentyna Dmytrenko,
Mikhail Pavenski.

ТЕЛЕФОН:
Редакції: (877) 586-3093 ext. 241
Дописи / Статті: visnyk@uocc.ca
Передплат: (877) 586-3093 ext. 223
Зміна адреси: finance2@uocc.ca
Оголошення: (877) 586-3093 ext. 241
ФАКС: (204) 582-5241
ЕПОШТА: visnyk@uocc.ca

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА:
• Не члени УПЦК
\$50.00 + GST річно
• Для організацій: **\$75.00 + GST**
• Передплатники США: **\$75.00 (USD)**
• Іноземні передплатники (всі країни):
\$80.00 (USD)
• Один екземпляр:
\$4.00 + postage + GST

TELEPHONE:
Editorial Office: (877) 586-3093 ext. 241
Article Submissions: visnyk@uocc.ca
Subscriptions: (877) 586-3093 ext. 223
Address Changes: finance2@uocc.ca
Advertising: (877) 586-3093 ext. 241
FAX: (204) 582-5241
EMAIL: visnyk@uocc.ca

ANNUAL SUBSCRIPTION RATES:
• Non-UOCC members
\$50.00 + GST per annum
• Institutional: **\$75.00 + GST**
• USA subscribers: **\$75.00 (USD)**
• Foreign subscribers (all other countries):
\$80.00 (USD)
• Individual copies:
\$4.00 + postage + GST

■ Статті, опубліковані у *Віснику/The Herald*, підписані авторами, не обов'язково відображають погляди та думки Української Православної Церкви в Канаді, а тільки авторів. Згідно правил *Вісника/The Herald*, всі матеріали можуть бути відредаговані з урахуванням внесення ясності, обмеженості місця і стилістичності. Редактор залишає за собою право редагувати або скорочувати, якщо це необхідно а також відмовитися від публікації поданих матеріалів, якщо вважає непридатним, або якщо зміст розходиться з редакційним правилом. Редактор застерігає за собою право схвалити, або відмовити друкування матеріалів, які вже перед тим були надруковані в інших виданнях, або знаходяться у стадії розгляду для публікації в іншому місці.

■ Articles published in *Visnyk/The Herald*, signed by the writer, do not necessarily reflect the views and opinions of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, but rather those of the author. All materials are subject to editorial modification for clarity, space considerations and stylistic conventions adopted by the *Visnyk/The Herald*. The editor reserves the right to edit or shorten, if necessary, all articles, as well as to refuse publication of submitted materials if deemed unsuitable or at variance with editorial policy. The editor must approve the publication of any articles that have been published earlier or are under consideration for publishing elsewhere.

“We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund of the Department of Canadian Heritage.”

ВІСНИК • THE HERALD

Тел.: 1-877-586-3093

Факс: (204) 582-5241

Е-mail: visnyk@uocc.ca

web:www.uocc.ca

Patriarchal Encyclical for the Ecclesiastical New Year

Prot. No. 97

† **BARTHOLOMEW**
BY GOD'S MERCY
ARCHBISHOP OF
CONSTANTINOPLE-NEW ROME
AND ECUMENICAL PATRIARCH
TO THE ENTIRE CHURCH:
GRACE AND PEACE
FROM THE CREATOR,
SUSTAINER AND GOVERNOR
OF ALL CREATION,
OUR LORD GOD AND
SAVIOUR JESUS CHRIST

*Blessed brothers,
sisters and children in the Lord,*

■ The common Mother of all Orthodox, the Church of Christ, the Body of our eternal Lord and divine-human Jesus Christ, compassionately ministers through all of its activities, but especially through the Divine Eucharist, by offering its holy gifts to their Creator in the mystery of salvation. It does this with proven boundless and indiscriminate love toward all of its members to the degree also demonstrated by our heavenly Father.

In its prayerful memory, the Church always bears in mind the presence of

its children, maintaining a vivid interest and concern for all that relates to and influences their lives. This is why it does not remain unmoved or indifferent by the on-going and daily destruction of the natural environment resulting from human greed and vain profit, which in turn implies an essential turning of the Lord's face and results in consequential turbulence in nature and fracture in its crown, namely human existence, whose very survival is threatened.

The Ecumenical Patriarchate has for many years assessed the signs of our times as well as we have the Eucharistic obligation of the Orthodox Church. Thus, we declared and devoted the commencement of the ecclesiastical year, namely, September 1st as a day of prayer and supplication for the preservation of God's creation, which has been inherited by us as our environment. On this day, we bow our heart and soul, invoking God's Word to look down upon His creation with loving kindness that He might overlook our sinfulness and greed, "opening up His hand to fill all of creation with goodness" and bring an end to the destructive path of the world.

Of course, it is true that significant progress has been achieved in the last decades with regard to protecting the environment, especially through constantly raising awareness of public consciousness, assuming precautionary and restrictive measures, creating sustainable programs, returning to more moderate energy sources, as well as many other fruitful and noteworthy activities. The effort and concern of the Mother Church of Constantinople has greatly contributed to this progress in cooperation with international ecological institutions and organizations. Nonetheless, all this is insufficient.

As we celebrate once again this year the Feast of the Byzantine Indiction, and as we inaugurate a new year of the Lord's grace, we address the blessed plenitude of the Orthodox Church and the entire world, inviting all people to continued vigilance, consciousness and mobilization of their resources in order to return to the state that reflects—if not the absolute Eucharistic and doxological condition of Adam and Eve—at least, the condition inspired by God's

grace and mercy.

The unlimited and insatiable exploitation of the natural resources of creation, which constitutes the primary cause of the destruction of the natural environment, is—according to the witness of theology, science and the arts—the result of man's fall, that is to say, our disobedience to the Lord's command and non-conformation to God's Will.

However, the Church provides the antidote for the resolution to our ecological crisis, inviting everyone to the restoration of the divine image to its former and original beauty. The rehabilitation of the fallen human nature by means of the breath of the Holy Spirit and participation of its gifts also restores a balanced relationship between humanity and creation, which was made by God for our joy and enjoyment, but also for us to offer up to Him as its Creator.

The Mother Church calls us "to cultivate the whole of creation in the divine Word and life-giving Spirit," just as St. Symeon the Stylite, whom we celebrate today, so that we may ascend "from the natural to the supernatural" and commit ourselves "to the simple and absolute mystical visions of theology" in order to be raised from creation to the Creator. It is the in-dwelling of the Holy Spirit that deifies humankind and, at the same time, unites it with the natural environment in order that we may perceive it as part of our very selves and respect it as something sacred without deviating toward abuses and extremes.

The nurturing of humanity by the natural world cannot possibly occur through greedy abuse, but by respectful use, namely, by mutual respect among human beings and all created beings as well as with everything that has life and offers life, which was created "very good" by God's word, namely, with all the elements of creation both visible and invisible. Thus, we shall be able to drink water from the life-creating stone, to behold the created sun and conceive the spiritual Sun of righteousness, to look upon the material column of St. Symeon and see the true column of light, to witness the rainy clouds and enter the cloud of the Holy Spirit in order that we may rest there, where Christ entered as our forerunner, and have our names recorded with the first-born in the heavenly Church.

It is only when we proceed with this mindset—respecting the contribution of every living being and flora in the universal liturgy of life—that we can resolve with the power of divine grace, and not by means of the weakly human violence, all of our environmental challenges. This message of life is a message of our responsibility to continue our spiritual struggle and effort with prayer, exhortation, encouragement and appeal, attracting the attention of all people with regard to the necessity to protect ourselves from the imminent wrath resulting from our estrangement from nature. The constant focus of humanity on earthly and corruptible things provokes the ecological problems inasmuch as, when we increasingly turn toward the earth and this world, we are increasingly alienated from heaven and God.

The Holy Mother and Great Church of Christ unceasingly assumes and cultivates this mandatory and salvific responsibility for the protection of the environment for the spiritual and material continuation of life on our planet. Therefore, in this regard, it is organizing an Environmental Summit next June on the theme of "Theology, Ecology and the Word: A Conversation on Environment, Literature and the Arts." The aim of this conference is to awaken the global consciousness to the particular and specific importance of the ethical and spiritual dimension of the ecological crisis—with special reference to the arts and literature—in order that it may be returned to its "original beauty," which is the natural, whole and sacred purpose for which it was fashioned by the creative hands of the Divine Word.

Having "within ourselves the inviolable memory of the Lord's judgment," we give witness from this Sacred Centre of all Orthodoxy to the truth of the Word and draw the attention of all to the dangers that lie before us, which God's grace will surely avoid in its loving providence. And we invite everyone to work for the preservation and return of our world to the Source of Life, through the intercessions of our All-holy and Ever-blessed Theotokos, of St. Symeon the Stylite, and of all the Saints. Amen.

September 1, 2014

*Your Fervent Supplicant before God,
† Bartholomew of Constantinople*

Nativity of the Blessed Virgin...(continued from p.2)

Go to Jerusalem and there you will find your wife near the Golden Gate, to whom I have spoken."

They met at the Gate and together brought offerings of thanksgiving to the temple. They returned home with the firm belief that all shall take place as the Lord said. Since the early years of Christianity, the Orthodox Church has commemorated the Conception of the Blessed Virgin on December 9/22. According to Orthodox Church teaching, the Most Holy Virgin Mary was conceived and was born in keeping with the promise of God. According to Jewish custom, on the 15th day after birth, the child received Her name "Mariya", as the angel of the Lord indicated. In Hebrew the name is Mariam, which means "Lady" or "sovereign". In Ukrainian Her name is pronounced "Mariya", which is "Mary" in the English language.

According to Church Tradition, the Virgin Mary was born during a time when religion was in decline. Mary was chosen to be the Mother of Jesus Christ for her exceptional devotion. She dutifully studied at the monastery, conscientiously studied the Holy Scriptures and, therefore, was best-suited to fulfill the important mission of the birth of the Son of God. In popular folk tradition, this feast day is conventionally associated with honouring women for their role in childrearing.

—www.cerkva.info; www.traditions.org.ua

Day of Supplication for the Environment

■ Patriarch Demetrios I made September 1 a day of special prayer and supplication for the environment. An office for this day was composed by the late monk Gerasimos of the Skete of Little Saint Anna on Mount Athos.

The Beginning of the Church Year (Indiction)

■ The First Ecumenical Council (325) decreed that the Church's year should begin on September 1/14. The lunar month corresponding to September on the Jewish calendar was the beginning of the civil year (cf. Exodus 12:2); it was at this time that our Lord Jesus went into the synagogue at Nazareth and read the words of the prophet Isaiah, "The Spirit of the Lord is upon me...to proclaim 'the acceptable year of the Lord.'" (Isaiah 61:1-2; Luke 4:16-21).

Вітання Митрополита... (продовження зі стор.1)

Для православного християнина, любов до Господа Ісуса Христа повинна проникнути все наше життя, в будь-якому часі, і де б ми не були: чи ми спілкуємося під час відпочинку біля озера з друзями і родиною, чи ми на праці. Протягом літніх місяців Православна Церква відзначає великі свята в своєму житті, серед них—Святе Вознесіння Господнє, Неділя Святої П'ятидесятниці, свв. Петра і Павла, Хрещення наших предків Київської Руси-України, Винесення Чесних Дерев Животворящого Хреста Господнього, св. Преображення Господнє і Успіння Пресвятої Богородиці. Натхнені цими літніми святами ми відновлюємо нашу активність у парафіяльному житті відсвіженими й бадьорими.

Школярі та їхні вчителі повертаються до шкільного життя у вересні. Господь благословив нас в Канаді набагато більшими можливостями для отримання знань і підготовки, ніж можна знайти в інших країнах світу. Ми повинні ставитися до цих можливостей серйозно й з вдячністю, приймаючи на себе зобов'язання вчитися якнайкраще для того, щоб використовувати наші новоздобуті знання та підготовку на славу Божу та на благо наших братів і сестер в Христі.

Роздумуючи про Богом дані нам дари і вступаючи в цей новий церковний рік, наші думки також зверненні на наших братів і сестер в Україні. Український народ на нашій духовній і культурній батьківщині у цей час переживає величезні страждання, людські втрати та труднощі у зв'язку з шестимісячною терористичною війною за підтримкою російської держави. У той же час, нас дійсно надихає надією про майбутнє, щоденні приклади самовідданої пожертви, щедрості і допомоги пересічних громадян України один одному. Вони постачають їжу, підтримують захисників держави та допомагають біженцям із зон конфлікту. Таке милосердя дійсно сприяє християнської єдності і любові до інших, за прикладом Ісуса Христа. Ми закликаємо всіх наших вірних підключатися до різних ініціатив з надання гуманітарної допомоги потребуючим в Україні. Перш за все, ми повинні постійно молитися до Пресвятої Тройці, до Покрови Пресвятої Богородиці, до Архангела Михаїла та Всіх Святих України за захист і порятунок українського народу, і за мир на українській землі.

Вступаючи в новий церковний рік, ми бажаємо всім вірним Української Православної Церкви в Канаді Божого благословення, особливо школярам, студентам і викладачам, які повертаються до шкіл, учбових закладів, і церковно-парафіяльних шкіл. На фоні війни та насильства в Україні та переслідування християн в інших країнах світу, бажаємо вам мудро використовувати набуті знання і таланти на прославлення Бога і Його Церкви в Канаді. Ми сердечно молимося, щоб ці таланти і здібності сприяли поширенню і процвітання нашої Церкви і принесли блага для всього людства.

Нехай Господь Бог благословляє кожного з Вас під час вашої подорожі через церковний рік на шляху до вічного спасіння.

З любов'ю у Христі й архиєрейським благословленням,

—† **ЮРІЙ,**
Архиєпископ Вінніпегу і Середньої Єпархії
Митрополит Всієї Канади, Первоієрарх УПЦК

14-го вересня 2014 Р.Б. Вінніпег

Greetings from Metropolitan... (continued from p.1)

Let us too extend generosity to those around us and share this bounty with those in need.

Our parishes also renew their programs of Church School and other spiritual activities. The faithful of our parishes have a wonderful opportunity to continue spiritual development, build on achievements of parish growth and foster faith and Christian unity. At the same time, we must remember that there is no "summer vacation" or "summer off" for the Holy Orthodox Church or in our personal spiritual life. For the Orthodox Christian, the love of Christ our Lord ought to permeate our life whether we are enjoying the company of friends and family at the lakeside or in the workplace. Over the summer months the Orthodox Church has commemorated key feast days in the life of the Church, such as the Holy Ascension of the Lord, the Pentecost, the Dormition, the feast days of the Saviour, the feast day of Sts. Peter and Paul and the baptism of our ancestors in Kyiv-Rus'. Inspired by these feasts and many others of the summer season, we enter our parish life refreshed and recharged.

School students and their teachers also return to academic life in September. The Lord has blessed us in Canada with far greater opportunities to obtain knowledge and training than can be found elsewhere in the world. We must approach these chances for study and training with gratitude and seriousness, taking upon ourselves the obligation to learn to our maximum abilities in order to use our newly-acquired skills and knowledge for the glory of God and the benefit of our brothers and sisters in Christ.

As we reflect upon God's gifts to us as we commence this new ecclesiastical year, our thoughts also continue to be with our brothers and sisters in Christ in Ukraine. The Ukrainian people in our spiritual and cultural homeland are experiencing tremendous suffering, loss of life and hardship as the result of the six-month terrorist war supported by the Russian state. At the same time, it is truly inspiring to witness the daily examples of selfless sacrifices, generosity and acts of kindness by ordinary citizens of Ukraine towards each other as they donate food, support the defenders of the state and take in refugees from the conflict zones. Such merciful acts foster true Christian unity and love for one another, which Christ asks of us. We encourage all of our faithful to contribute to the many humanitarian aid initiatives to help those in need in Ukraine. Foremost, let us all increase our prayers to the Holy Trinity, to the Mother of God the Protectress, to the Archangel Michael and to All the Saints of Ukraine for the protection and salvation of the Ukrainian people and for peace in the Ukrainian lands.

As we embark on this new ecclesiastical year, I wish God's blessings upon all of the faithful of the Ukrainian Orthodox Church of Canada. I especially greet students and teachers returning to academic life and Church Schools. Against the backdrop of war and violence in Ukraine and Christian persecution elsewhere in the world, let us be wise in our use of our God-given bounty here in Canada. We fervently pray that our talents and resources be given for the flourishing of our Church and the benefit of humankind.

May the Lord God bless each and every one of you as you journey through the ecclesiastical year on the road to eternal salvation.

With love in Christ and archpastoral blessing,

—† **Yuriy, Metropolitan**
Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy,
Metropolitan of All Canada, Primate of the UOCC

The Beheading of St. John the Baptist and Forerunner

■ The Holy Orthodox Church commemorates St. John the Baptist's martyrdom on September 11 on the Feast Day of the Beheading of John the Baptist. The faithful observe a strict fast on this day. St. John did not preach long upon the earth and met a martyr's death. Not long after he baptized the Lord Jesus, John was imprisoned by King Herod. John the Baptist found out that Herod married Herodias the wife of his brother Philip, while his brother was still living. Herodias wanted to take revenge against St. John and asked Herod to kill him. Herod did not agree because he regarded St. John as a great prophet and feared public opinion. Yet, he did agree to imprison John. Unhappy, Herodias was left dissatisfied by the imprisonment and with Herod for listening to and following John the Baptist's teachings.

A year passed and Herod arranged a birthday banquet for his court. Herodias' daughter, Salome, danced for him. Herod was so captivated that he told her, "Ask of me what you like." He promised to give her anything, even half of his kingdom. Salome consulted with her mother about what she should request. Herodias replied, "The head of John the Baptist." Salome quickly returned to Herod and said, "I want you to give me the head of John the Baptist on a plate." Unhappy, Herod was not able to renege on his promise in front of all of the guests. He sent a soldier to the prison to cut off John the Baptist's head. The soldier followed orders and brought the head of John the Baptist on a plate to Salome, who gave it to her mother. When his disciples heard of the death of John the Baptist, they came to take away his body and bury it. The Church holds the prophet and martyr St. John in high esteem, venerating him first among the saints, after the Mother of God, the Virgin Mary.

—www.rivne-cerkva.rv.ua

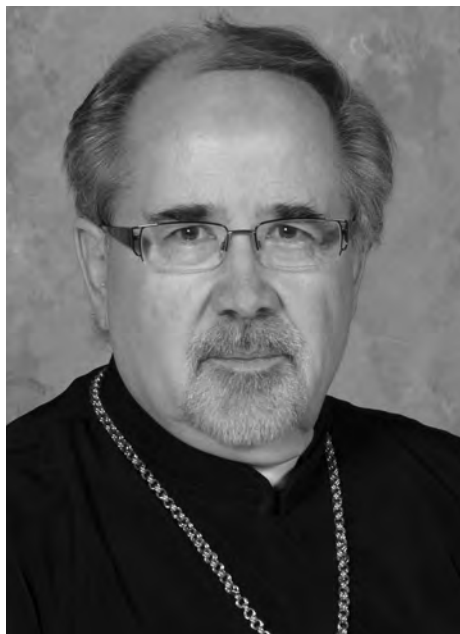

Усікновення Глави Іоана Предтечі Христителя

■ Проповідь Іоана Предтечі була нетривалою. Приготувавши людей до прийняття Спасителя, він закінчив своє життя мученицькою смертю. Невдовзі після хрещення Господнього Іоана було ув'язнено галилейським царем Іродом. Іоан викривав царя Ірода в тому, що він, за життя свого брата Филиппа, одружився з його дружиною Іродіадою. Іродіада озлобилася за це на Іоана і просила Ірода, щоб він убив його. Та Ірод не погоджувався на це, тому що вважав Іоана за великого пророка і боявся народу, але на догоду дружині кинув його у в'язницю. Іродіада ж не вдовольнилася цим, тим більше, що сам Ірод прислухався до настанов Іоана і в багатьох випадках чинив згідно з його словами.

Минув майже рік. Ірод, святкуючи день свого народження, влаштував бенкет для своїх вельмож, тисячких і старійшин галилейських. На бенкет увійшла дочка Іродіади (падчерка Ірода) Саломія і стала танцювати, і догодили Іродові й тим, хто був на бенкеті. Ірод сказав їй: "Проси у мене, чого хочеш", і клявся, що віддасть їй навіть до половини царства. Вона вийшла і запитала у матері своєї, чого їй просити у нього. Іродіада відповіла: "Голову Іоана Хрестителя". Саломія швидко повернулася до Ірода і сказала: "Хочу, щоб ти зараз же дав мені на блюді голову Іоана Хрестителя". Ірод засмутився, але не міг при гостях порушити клятву; і він послав воїна у в'язницю відсікти голову Іоанові. Воїн, виконавши наказ царя, приніс на блюді голову Іоана Хрестителя і віддав Саломії, а Саломія віднесла матері своїй Іродіаді. Ученики Іоанові, почувши про смерть Іоана Хрестителя, прийшли, взяли тіло його і поховали. День мученицької смерті св. Іоана Предтечі згадується Православною Церквою 11 вересня (29 серпня ст. ст.) і називається днем Усікновення глави Іоана Предтечі. В цей день призначено суворий піст. Св. Церква шанує Іоана Предтечу вище за всіх святих, після Богоматері.

—www.rivne-cerkva.rv.ua

"A New Beginning!"

■ For many of us, the month of September is associated with 'new beginnings.' The vacation season has come to an end. Children return to their classrooms. And at the workplace, the pace intensifies after the summer slowdown. As the days grow shorter, life returns to 'normal.'

In the Church, the 14th of September, the initiation of a new Ecclesiastical Year, also marks 'new beginnings.' The annual cycle of feasts and fasts begins anew. Church school classes and other opportunities for spiritual formation are offered. Parish ministries and activities are intensified. Parish life also returns to 'normal.'

Exciting as we find new beginnings to be, we should never be content with a mere return to 'normal.' Let it be made clear that when the Church limits itself merely to maintaining the status quo, the 'norm,' it cannot and will not grow spiritually, numerically or in any other way. The essence of the Gospel challenges us to 'repent,' to 'begin anew,' to 'change' our minds and our hearts, our attitudes and our direction in pursuit of things that transcend the 'norm,' and enables us to experience that which the world sees as

anything but 'normal'—the Kingdom of God and its righteousness.

There was nothing 'normal' about our Saviour's ministry. "No man has ever spoken as this man speaks," we read in Scripture. In His words and actions, in His teaching, preaching and healing, Jesus Christ revealed that mankind's 'norm' is not found in this world, but in the life of the world to come. And while we live 'in the world,' we are not 'of the world.' Pursuing that which the world considers 'abnormal'—virtue, wisdom, vision, repentance and a life lived in an intimate union with God and His people—is at the very center of His ministry, and that of His Body, the Church. It is a 'new beginning' that beckons to us, not only at the beginning of the Ecclesiastical Year, but every day of our lives.

However, without vision, without faith, without a commitment to proclaim the wonderful things God indeed does for us, it is impossible to transcend the 'norm,' to approach the new Ecclesiastical Year renewed and refreshed by the very Spirit Who makes all things new, or to grow 'from glory to glory.' Pursuing the familiar may bring with it comfort, control and predictability, but the Gospel is not about these things. Rather, it challenges us continually to take a leap of faith and to pursue these things built upon a vision of the Church that focuses on how things could be, rather than how things always have been.

The vision of the Ukrainian Orthodox Church of Canada is to communicate her teachings and value to her faithful, as individuals and as a community, to foster an environment of love and caring that will challenge us to pursue our fundamental human calling of deification—the process by which human persons grow God-like.

Therefore, through our stewardship in the Church and through the contribution of our individual spiritual gifts, material blessings and personal talents, individually and collectively we are asked to assist the Church in its pastoral work by witnessing God's grace and love for humanity through our Church's

heritage and traditions, and to ensure that all who seek Christ might find Him. We, individually and collectively, **MUST** take part in the efforts of the Ukrainian Orthodox Church of Canada to achieve its mission goals through:

✦ The understanding of the Church's clearly articulated principles as they impact the spiritual life of the Church through instruction in our faith and Holy Traditions;

✦ An increased sense of responsibility among clergy and laity regarding the well-being of our Church-life through both personal and financial stewardship;

✦ More harmonious and intensive co-participation among the administrative structures of the Church (Consistory, Diocesan and parish councils, church committees and commissions) and her functional components (bishops, clergy, laity) when executing policies and programs mandated by the Church;

✦ Maintaining an active role in the development of the Church and its parish components; and

✦ Through the development of humanitarian, social and charitable programs in our respective parish communities.

As we begin this new Ecclesiastical Year, let us together take the leap of faith into the future, approaching our personal lives and the vision of our parish communities with renewed zeal. Let us intensify our pursuit of the Kingdom of God which, while yet to be fully revealed, is already fully present in the life of the Church. At the Divine Liturgy we sing, "We have seen the True Light, we have received the Heavenly Spirit, we have found the true faith, worshipping the Undivided Trinity, Who has saved us." What better time than now to transform these words into action, action that is hardly 'normal' in the world's eyes, yet fully expected in the Lord's.

It is this vision that gives to the Orthodox faithful a sense of holy joy as they enter upon the Church New Year, grounding our soul in the seasons of the Church rather than in the seasons of earthly life. We feel a holy excitement, an

anticipation of sacred joy as we look forward to the Feasts of the Church Year. In those feasts, we will do more than simply commemorate Christ. We will actually enter into His Holy Spirit by whose living, mystical power, the events of Christ's earthly life are experienced—not so much as historical as living events, that we are alive in the Spirit today as they were yesterday, and as they will be tomorrow.

And so, we greet the new Ecclesiastical Year with joy. We look forward to another year of learning and practicing the Mysteries of Christ, folding our daily life into the Spirit that animates the body of the Church in her liturgical life and festal celebrations. In the Eucharistic joy of those Feasts, we shall enter body and soul into the mystery of Christ's Incarnation, His Death and Resurrection, His Ascension into Heaven, and the outpouring of His Holy Spirit on all flesh on the blessed Feast of Pentecost. By submitting ourselves to the Way of Christ and to His Holy Commandments, our earthly life finds it is no longer we who live, but Christ Who lives in us. So that, as we die in the Lord, it is this body of death that dies, while our soul and body that were created by God in the beginning as good, begin to live in the crucified and risen Body of Christ, His Holy Church, the fullness of Him Who is all in all.

Filled with love, enthusiasm and accountability, let us all, with one spirit and heart, once again, unite our resources, resolve and implore our loving God that He grant unto us the Grace and blessing to succeed in our noble purpose and goals.

Let us pray, invoking the Grace and Blessings of our Lord upon us and our families, and may we have a most blessed and fruitful New Ecclesiastical Year. With these words, I greet you with the New Ecclesiastical Year.

Glory to Jesus Christ!

With love and best wishes, I remain,

—Rt. Rev. Protopresbyter
Victor Lakusta, Chancellor of the
Ukrainian Orthodox Church of Canada

The Exaltation of the Precious and Life-giving Cross of the Lord

■ The Orthodox Church commemorates the feast day of the Exaltation of the Precious and Life-giving Cross of the Lord on Sept. 27. It is one of the Twelve Major Feast Days. This feast day honours the Cross which was found, returned and raised on which Jesus Christ was crucified. This feast day originates from the early Christian period. After the defeat of the Jewish uprisings in the second century, the Romans resettled all the Jewish people from Jerusalem. The city was ruined and the ruins were taken away, while the hills of Jerusalem were leveled and new buildings were built. When the Jews were allowed to settle here again, the locations of many of the former sites were unknown.

The Emperor Constantine declared Christianity the state religion of Rome in 313. His mother Helena made a pilgrimage to Palestine in 326. While in Jerusalem, she desired to pray at the site where Christ the Saviour died and was crucified. She was taken to the hill believed to be Golgotha in the New Testament. She looked for evidence since the crosses of the thieves crucified with Christ were buried at the crucifixion site. Soon, they found three crosses, but they could not tell which was the Saviour's. The empress asked that a newly-reposed person be brought to the site and the three crosses were laid on them. The reposed awoke when touched by the third cross. In this way, they determined that this hill was Golgotha and that one was the Life-giving Cross. The Cross was raised on this spot and later kept in a special case. The feast day itself was first established in 335 AD when a church was built on the site. In 614 the Cross was taken to Persia, but 14 years later was returned to Jerusalem, where there took place the second exaltation. Since this time, the feast day has been celebrated annually.

—Volynski Eparchalni Vidomosti. (2010), 9(70).

Воздвиження Чесного і Животворчого Хреста Господнього

■ Це свято на честь віднайдення, повернення та піднесення того хреста, на якому був розп'ятий Ісус Христос. Походження цього празника таке. Після поразки єврейських повстань 70 і 132-135 рр., римляни виселили всіх євреїв з Єрусалима. Місто було зруйновано, руїни вивезено, єрусалимські пагорби переорано, насипано нові, на них за іншим планом споруджено місто Елія-Капітоліна. Тому коли євреям знову дозволили селитися тут, місце розташування багатьох колишніх об'єктів було вже невідомим або ж відомим приблизно.

У 313 році імператор Константин проголосив Християнство державною релігією Риму, а в 326-му його матір Єлена побувала в Палестині. У Єрусалимі вона побажала помолитися на тому місці, де помер і воскреснув Спаситель. Її привели на пагорб, що, ймовірно, і був Голгофою, про яку йдеться в Новому Завіті. Щоб переконатися в цьому, цариця наказала провести розкопки, адже хрести, на яких розпинали злочинців, закопували на місці страти. Невдовзі було розкопано три хрести. Але на котрому постраждав Ісус? Цариця наказала принести щойно померлу людину. Три напівзотлілі хрести прикладали до тіла по черзі. Коли приклали третього, померлий ожив. Так допевнилися, що цей пагорб і є Голгофа, а один із хрестів—животворчий, той, на якому розп'яли Христа. Його воздвигли на цьому місці, а потім тримали в коштовній скрині (ковчезі). Але початок торжества Воздвиження було покладено не тоді, а 14 вересня 335 року, як освятили храм на цьому місці. У 614 році перський цар-язичник Хозрой здобув Єрусалим і забрав реліквію до своєї столиці. Через чотирнадцять літ візантійський імператор Іраклій уклав мир із персами і переніс хреста Господнього до Єрусалима. Тут 14/27 вересня відбулося його друге воздвиження. Відтоді, це свято відзначається щороку.

—Волинські єпархальні відомості. (2010), 9(70).

Pray for Ukraine: Maidan Documentary Film Begins World Tour

■ **KYIV, UKRAINE**—The 85-minute documentary film called *Pray for Ukraine*, or *Молитва за Україну*, about the winter Maidan events premiered before a VIP audience on July 29, 2014 in Kyiv, Ukraine. The film explores the winter events that gripped the world and how a peaceful population in the heart of Europe rose up against tyranny. Produced and directed by American Hollywood director Evgeny Afineevsky, it tells the story of the Revolution of Dignity of November 2013-February 2014 in Ukraine through the eyes and stories of those who were there and made history. "It is very important to show the emotion, pain, heroism and those losses that occurred during the events," stated Ukraine's Culture Minister Yevhen Nishchuk, who himself was a permanent fixture on the Maidan.

The film now begins its world tour this fall, including stops in Canada. Speaking on the importance of this film dedicated to the Maidan, Ukraine's Culture Minister Yevhen Nishchuk told the presentation press conference that this is one of many more artistic works that will emerge dedicated to this winter's events, "When we hear the word 'Maidan'... it is such a unique and unrepeatable event that right now no sociologist, political analyst, psychologist or artist is able to make a complete analysis or conclusions," he said.

The film chronicles the winter protest against the Yanukovich regime at the historic Maidan Nezalezhnosti, or Independence Square, in downtown Kyiv, Ukraine, as it was recorded by the various TV cameras, photographers, streaming cameras, film-makers and amateur video clips. According to the director, the film also looks at how the

movement changed the country and the lives of its participants. The film includes over 50 interviews of participants and makes use of over 500 hours of media and amateur video coverage, much of which has not been aired previously. More than 15 of the leading media in Ukraine have assisted the project. According to Afineevsky, it is important to convey to the world what actually happened on the Maidan so that they can understand the perspective and motivations of its participants. "This is a memorial to those who were on the Maidan, who lived through the Maidan and to those who died on the Maidan," the film's director explained.

A key factor in this fight for dignity was the role of the Church and religion, led by the Ukrainian Orthodox jurisdictions and the Ukrainian Catholic Church. Archimandrite Lavrentiy of the St. Michael the Golden-domed Monastery explained how his own monastery was plunged into the centre of events. "When people were waiting for help and were waiting for support and prayers in front of the gates of the monastery, then the monastery could not remain apart from this. Myhailivskiy fulfilled its duty to the people as we have dedicated our life to serving God and to serve the people of our native country." Notably, the flag that will be traveling with the film's entourage as it tours the world belonged to Serhiy Nihoyan, an Armenian refugee to Ukraine, who was one of the first people killed by police snipers on the Maidan on January 22, 2014.

—Ukraine Crisis Media Center

*See the website for more information and trailers: www.pray4ukrainemovie.com

Коли Вітчизна в небезпеці

■ Господи Боже наш, Ти вислухав Мойсея, коли він простягав до Тебе руки, і народ ізраїльський зміцнів на амалікітян, озброїв Ісуса Навина на битву та повелів сонцю спинитися. Ти й нині, Владико, почуй нас, що молимося до Тебе. Зміцни силою Твоєю побожний народ наш, благослови його справи, примнож славу його перемогою над ворогом, зміцни всемогутньою Твоєю правцею нашу державу, збережи військо, пошли ангела Твого на зміцнення захисників народу нашого, подай нам усе, що просимо для спасіння; примири ворожнечу і мир утверди. Простягни, Господи, невидиму правцю Твою, яка рабів Твоїх заступає в усьому. Тим же, кому судив Ти покласти душу свою на війні за віру православну, побожний народ наш і державу, прости їхні провини і в день праведної Твоїї відплати подай вінці нетління. Бо Твоя є влада, Царство і сила, від Тебе допомогу всі приймаємо, на Тебе надію покладаємо і Тобі славу возсилаємо, Отцю, і Сину, і Святому Духові, нині, і по всякчас, і на віки віків. Амінь.

Псалом 78: Псалми під час лиха й нападу ворогів

■ Боже, прийшли чужинці в насліддя Твоє, осквернили святий храм Твій, Єрусалим обернули на руїну. Кинули трупи рабів Твоїх на поживу птахам небесним, тіла святих Твоїх—звірам земним. Розлили кров їх, як воду, навкруги Єрусалиму, і не було кому ховати. Ми стали посміховиськом для сусідів наших, наругою й соромом для тих, що оточують нас. Доки, Господи, будеш безупинно гніватися на нас, доки буде палати, як вогонь, обурення Твоє? Вищий гнів Твій на народи, які не знають Тебе, і на царства, які ймення Твого не призивають. Бо вони пожерли народ Твій і місце його спустошили. Не згадуй давніх гріхів батьків наших, але скоро пошли нам щедроти Твої, Господи, бо зубожіли дуже ми. Поможи нам, Боже, Спасителю наш, задля слави імені Твого. Господи, визволи нас і очисти гріхи наші задля імені Твого. Щоб не сказали безбожні: "Де Бог їх?" Нехай на очах наших зазнають невірні помсти за пролиту кров вірних Твоїх. Нехай прийде перед лице Твоє стогін ув'язнених; могутністю Твоєю збережи засуджених на смерть. Всемеро поверни в серце ворогам нашим наругу їх, що нею Тебе, Господи, вони зневажали. А ми, народ Твій і вівці пасовиська Твого, будемо вічно прославляти Тебе та з роду в рід сповіщати хвалу Твою. Амінь.

Nebesna Sotnya Hero Wins Wikipedia Award

■ **LONDON, U.K.**—Ihor Kostenko, one of the reposed heroes of this winter's Revolution of Dignity in Kyiv, Ukraine, became the first Ukrainian to win the Wikipedia award. Ihor, 20, was killed by a sniper bullet on Institut'ska street on Feb. 20, 2014. At the closing ceremony for the July Wikimania conference in London, Wikipedia founder Jimmy Wales awarded Ihor Kostenko the Wikipedia writer of the year prize. Wales was so impressed by Ihor's story that he gave the young Lviv student the award posthumously. This honour also recognizes Ihor's great contribution to Wikipedia of 280 articles and over 1,600 editorial changes in 2.5 years of writing. One of

Ihor's last activities was to organize a Wiki flash mob calling for as many people as possible to contribute to new articles in a day. His idea was only realized on April 27, 2014, just over two months after he was killed in the Maidan shootings in Kyiv, Ukraine. The flash mob was dedicated to Ihor's memory.

—www.tsn.ua

Panorama unveiled

■ **IVANO-FRANKIVSK, UKRAINE**—A giant street wall panorama celebrating unity for Ukraine was unveiled in Ivano-Frankivsk, Ukraine on August 25, 2014. Painted by two young local artists Oksana Partsey and Iryna Klytsiuk, the panorama is called *Ukraine United* (Україна Єдина) and is located at #25 Hetman Mazepa Street in the centre of the picturesque mountain city. The artists explained that the two angels symbolize God's protection and blessing of Ukraine.

—www.vikna.if.ua

Photo: Yury Voronin

New Book on Maidan Heroes

■ **KYIV, UKRAINE**—The new book *The Heavenly Guard*, or *Nebesna Sotnya*

nya in Ukrainian, was unveiled on August 15, 2014 in Kyiv, Ukraine. It commemorates those heroes that were killed during the Revolution of Dignity taking place between November 2013—February 2014 in Ukraine. The book includes biographies of each of the heroes of the Heavenly Guard, those killed on the Maidan, as well as recollections by family members and friends, an overview of events of the three-month long Euromaidan protests. Contributing to the book's forward were representatives from the Ukrainian Orthodox Church, Kyiv Patriarchate, Patriarch Filaret, from the Ukrainian Orthodox Church, Moscow Patriarchate, Protopresbyter Heorhiy Kovalenko, and from the Ukrainian Catholic Church, Archbishop Major Sviatoslav. The book is on sale with proceeds going to the charity for the victims of the Maidan and their families.

—*Espresso Television News*

Canadian Security Aid to Ukraine

■ **TRENTON, ON**—Honourable Rob Nicholson Minister of National Defence on Aug. 7, 2014 unveiled non-kinetic security assistance to Ukraine at CFB Trenton. His Eminence Metropolitan Yuriy attended the unveiling at Canada's largest airforce base. This unveiling began a series of flights to deliver \$5 mn of non-lethal military equipment to Ukraine as part of Canada's commitment to provide aid. James Bezan, Parliamentary Secretary to the Minister of National Defence, flew with the first shipment aboard a CC-130J Hercules, arriving in Kyiv, Ukraine on Aug. 8, 2014 to make the first presentation. "It is a great pleasure to be back in Ukraine as a part of Canada's swift, targeted and unequivocal response to Russian expansionism and militarism in Ukraine," said Bezan. "Canada will not stand by in the face of this threat, which is why I am pleased today to highlight

further action that Canada is taking in solidarity with the people of Ukraine and their security forces in harm's way." According to the Office of the Prime Minister, the equipment includes such items as helmets, ballistic eyewear, protective vests, first aid kits, tents and sleeping bags intended to "provide physical and medical protection to those on the front lines against the insurgency." "The logistical equipment provided will allow Ukrainian security and border authorities to better detect and track the movement of illicit goods and people. It is what Ukraine has asked us for, and we are delivering," stated Bezan. The flights took place Aug. 8-10, 2014.

—*Press Office of the Office of the Prime Minister; Media Office of Foreign Affairs, Trade and Development Canada*

MP James Bezan speaks at the presentation at Kyiv Airport in Ukraine.

New Primate of Ukrainian Orthodox Church in Kyiv

■ **KYIV, UKRAINE**—The Ukrainian Orthodox Church-Moscow Patriarchate held a special Sobor of its bishops on Aug. 13, 2014 to select the successor to Metropolitan Volodymyr who reposed on July 5, 2014. The 74 bishops cast their ballots in secret voting at the Dormition Cathedral at the Kyiv Pecherska Lavra in Kyiv, Ukraine. Metropolitan Onufriy of Chernivtsi and Bukovyna was selected as the Metropolitan of Kyiv and All Ukraine in the second ballot, receiving 48 of the 74 hierarchical votes. Metropolitan Onufriy was enthroned on Aug. 17, 2014

during an open-air Hierarchical Divine Liturgy at the Kyiv Pecherska Lavra. Representatives from 12 of the 15 Autonomous Orthodox Churches attended. Metropolitan Onufriy has been acting as the *locum tenens* of the UOC-MP since February. He was born in 1944 into a family of a priest in the Chernivtsi oblast. Metropolitan Onufriy has been a monk since 1971 and bishop since 1994.

—*Ukrainian Orthodox Church press service; www.lavra.ua; www.risu.org*

The Orthodox Church of the Czech Lands and Slovakia Prays For Ukraine

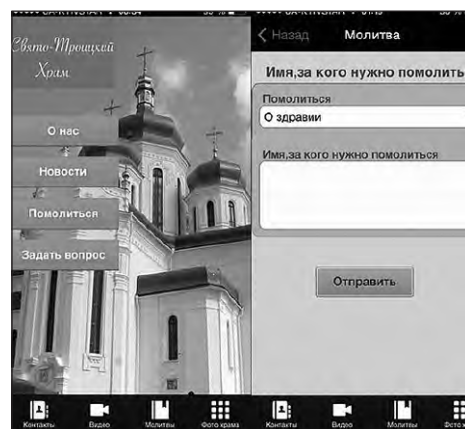
■ **PRAGUE, CZ**—The press service of the Prague Eparchy of the Orthodox Church of the Czech Lands and Slovakia announced July 31, 2014 that, with the blessing of the Archbishop of Prague Joachim, prayers for peace in Ukraine will be included as part of the daily Divine Liturgy services in one of the churches in Prague during the first week of August from Aug. 3-10, 2014.

According to the press statement, the Orthodox faithful in the Czech lands are deeply concerned by the events happening in Ukraine and the loss of life, and they are following the situation closely. Over the coming weeks, all of the churches within the Czech Church will be including prayers for peace for Ukraine.

—UNIAN

First Ukrainian Orthodox Prayer App Launched

■ **KYIV, UKRAINE**—The first Ukrainian Orthodox smart phone app for spiritual guidance was launched by the Holy Trinity cathedral in Kyiv, Ukraine in July 2014. It is the first mobile platform for any church in the countries of the former soviet union. The cathedral, located on the city's working class Left Bank, has officially endorsed the iPhone app, created by 21-year old Kyiv history student Volodymyr Shemarov. Shemarov said he was motivated to make the app because "young people rarely go to church, preferring to sit at their computers and visit social networks." The faithful can use the app to enter a virtual church to pray, seek inner peace, ask a priest for advice as well as check service times. The priests themselves are actively promoting the app, going so far as to make announcements about it in church. Shemarov hopes to design apps for other churches to help churchgoers communicate through mobile technology. "I want to

pique their interest somehow by integrating the church with mobile technology," he told BBC news. The app has about 500 installs so far. The app can be downloaded from Apple and Google app stores. The app, originally created in Russian, the choice language among computer programmers, is also available in six other European languages. Ukrainians are now awaiting a Ukrainian-language version.

—*BBC Monitoring*

Замість послання привіту: Роздуми на початок 24-ої річниці незалежності України

■ До підсумків року ще далеко, але першого претендента на "Розчарування року" вже визначено. Це патріарх Московський Кирил. Він об'єднаний розчаруванням, як коконом, — і не розбереш, де закінчуються його власні розчарування і починаються розчарування в ньому самому з боку та рішуче всіх.

Список розчарувань патріарха варто було б почати з самого початку. На наших очах він втратив, можливо, найдорожче, що мав, — "Русский мир". Любиме дітище, яке він так старанно виводив у світ, радів успіхам, ревниво стежив за реакцією публіки, приймав вітання. Він щиро вірив у його світле майбутнє і працював на нього не шкодуючи сил. Він, можливо, зовсім не підозрював, що в задушливих кремлівських кабінетах його плем'яні готують непоказне майбутнє. І коли дізнався — спробував протистояти. Так, до його честі, він був різко проти застосування зброї щодо України. Він до кінця залишався прибічником "м'якої сили". Він стільки праці поклав, щоб створити цей "Русский мир", він був такий упевнений, що така політика значно витонченіша і, головне, ефективніша, ніж політика прямого воєнного втручання. І, найголовніше, він так ясно розумів, що перехід від політики ідеологічної єдності до політики силового втручання відсуне його на треті ролі в російському істеблішменті — йому доведеться поступитися місцем біля трону військовим.

Але що вдієш? Його не послухалися. Його "Русский мир" виявився не метою, а засобом. Усього лише приводом для тих, хто хотів побрязкати зброєю і покричати про "Кримнаш", "Донбаснаш" та інше "повнийнаш".

Патріарх образився. Він взагалі перестав згадувати "Русский мир", замінивши його в офіційних промовах цілком незрозумілою, але більш відповідною випадку "історичною Руссю". Він відмовився з'явитися на торжествах з приводу "Кримнашу". І залишив тамтешню митрополію у підпорядкуванні Києва. Він відбувався лояльними, але досить непевними словами про "умиротворення" і "братовбивчий конфлікт" на Сході України, але не давав різких оцінок. Він хотів зберегти бодай обличчя — якщо вже не вдалося зберегти все інше.

Але йому не дозволили навіть такої дешифру. Російська влада виростила з тієї служби, яка не допускає чистоплості, а як мораль сповідує комітетські ідеали. Яка знає, що втримати шоблу згуртованою можна лише одним-єдиним шляхом — пов'язавши пацанів кров'ю. Ну, або хоч брудом. Якщо вступаєш у шоблу — не розраховуй, що збережеш рукавички чистими. Те, що шобла стала державною владою, нічого не змінює в її цінностях і методах.

Коли список розчарованих патріархом поповнився кремлівськими начальниками, настав йому час розплачуватися і за чужі невдачі, і за свої демарші. У тому, що "кримський сценарій" на Донбасі провалився, "винним" виявився і патріарх. Поки він розповідав про "Русский мир" і його успіхи в Україні, йому охоче вірили. Вірили, що ніде в Україні, окрім маленької Галичини, ніхто всерйоз "проекту Україна" не сприймає. Не вірять у

нього. І вже точно не піде за нього воювати. Що варто тільки ввімкнути якнайгучніше "православну єдність", поставити народ перед вибором — "бандерівці" чи "Русский мир" — і можна не сумніватися, що у відповідь гримне одностайне "ура!". Ну, гаразд, у Києві хунта, Київ доведеться відкласти. Але все інше російськомовне — весь Південний Схід, як ви пам'ятаєте, значився у планах "великого воз'єднання" — обов'язково стане "нашим".

Не став. Мало того, вчинив опір. І це в найбільш російськомовних православних вотчинах найбільш русифікованих владик! Легко зробити висновок, що патріарх Кирил трохи перебільшив успіхи православного "Русского мира" на території України. І такий висновок напевне зробили. Дарма, що він помилковий — адже є різниця між "належністю до великої російської культури" і готовністю "проковтнути" окупацію. Провал "Русского мира" в Україні записали на рахунок патріарха. Російська верхівка дійшла висновку, що всі внески в РПЦ — матеріальні й символічні, — "на єдність Русі" можна сміливо заносити в графу "чистий збиток".

Утім, процес розчарування патріархом у Кремлі розпочався ще кілька років тому. Точніше, це ще не було розчарування — просте охолодження. Його роботу з ідеологічної підготовки до фізичного втілення "Русского мира" вважали закінченою. Судячи з того, що пишуть про підготовку Росії до агресії проти України, початок охолодження у відносинах між Кремлем і патріархом прибіжно збігав з початком підготовки вторгнення.

Тепер патріархові доводиться за все те начуватися. І за демарш з приводу Криму, і за невиразну позицію з приводу війни на Донбасі, і взагалі за те, що Україна все ж таки існує. Тобто, він приречений на примноження розчарувань.

Насамперед, у всьому, що стосується України. Якщо в патріарха ще були якісь надії втримати українську церкву у своїй орбіті (бодай у районі Плутона), то після початку великого листування з питання "релігійної війни" вони зникли остаточно. Патріарх кляуза на Україну у Вселенський патріархат, в ООН, у РБ ООН, в ОБСЄ про "розгром канонічного Православ'я під виглядом АТО" — остання соломинка, яка може зламати спину верблюда. Патріарх, нарешті, перестав викручуватися і відкрито став на бік бойовиків — людей, які, дотримуючись його логіки, є захисниками "канонічного православ'я". Усе інше, здається, патріарха не обходить.

Патріарх у своїх листах і зверненнях в найкращих кисельовських традиціях рече світу про те, що "розкольники" й "уніати" як почали на Майдані із закликів громити Православ'я — так тепер, отримавши зброю, і громлять уже всерйоз, по-дорослому. Тобто, у нас із вами не терористи, не громадянський конфлікт, не агресія сусідньої держави, навіть не гібридна війна, в якій усьому місці знайдеться — у нас Варфоломійська ніч. Ось, що патріарх Кирил має повідомити світу з приводу конфлікту в Україні.

Патріархові, очевидно, не хотілося писати такий відвертий пасквіль. Його лист то з'являвся на офіцій-

них сайтах, то зникав, достоту як "брегет". Чим спричиняв іще більший ажіотаж, звісно. Але й дав надію, що патріархові ніяково за нього. Та тільки залишилося нез'ясованим питання, за що саме ніяково — за зміст листа, чи за те, що з'явився він напередодні інтронізації нового митрополита Київського, тобто трохи невчасно. Бо він очевидним чином поставив під удар саме його, свіжоспеченого предстоятеля УПЦ МП, якому треба якось балансувати між московським начальством і київською владою. РБ ООН патріарх може розповідати, що УПЦ і РПЦ "абсолютно поза політикою", що вони "миру мир", що "тільки в молитві за всіх", "у піклуванні про страждених", у "подвижництві" і ось нарешті й "мучеництві" несуть слово Боже і Світло світу. І що за оце служіння їх і беруть тепер до нігті всілякі "розкольники" й "уніати". А в Україні ці розповіді, м'яко кажучи, нікого не переконують. Якраз навпаки — градус розчарування піднімуть до критичної позначки. До відрази.

Саме відрази, а не ненависті, як, можливо, розраховували патріарх і його куратори. Ненависть їм була б на руку. Вона дала б можливість перетворити УПЦ МП на "церкву-мученицю". Нехай націоналісти громлять приходи, б'ють панотців, передають майно в інші конфесії. А влада запліує на це очі, а краще нехай взагалі заборонить МП на території України. Що гірше — то краще. По-перше, це згуртує православний народ у Росії в протистоянні хунті і, можливо, дозволить рекрутувати якнайбільше "захисників канонічного Православ'я" для війни на Донбасі. По-друге, втрату української частини Церкви можна буде списати на "богоборчий розгром", а не на власну тупість і захланність. Ось, мовляв, і світова спільнота не дасть збрехати — ми до неї зверталися.

Але, поки що стосовно Московського патріарха в Україні домінує відраза, і аж ніяк не ненависть. Вона відчувається в усьому і в усіх учасниках драми. В українській владі, наприклад, яка просто відвернулася від УПЦ, як від порожнього місця. Показово, що ні президента, ні мера Києва не було на інтронізації новоспеченого митрополита Київського, а прем'єр навіть не завдав собі труда надіслати поздоровлення. "Зайнятість" — не аргумент. Особливо зважаючи на роль, яку Московський патріархат і УПЦ відіграли й відіграють у конфлікті на Сході країни. Здається, владі просто не хочеться мати справу з УПЦ та її московським начальством. Та й сенсу немає — адже вже стало ясно, що ніякої допомоги в умиротворенні на Сході країни від церкви вони не отримають. Навпаки, в УПЦ активно допомагають патріарху роздмухувати скандали з приводу "утисків Православ'я". І Київська митрополія чи то не може, чи то не хоче, цього припинити. То про що ж з ними розмовляти? Тільки час втрачати. Влада України розчарована у своїх "партнерах по симфонії". А для Православної Церкви це серйозна проблема.

Це розчарування добре помітне в суспільстві. Де навіть заклики "громити і забороняти" викликають дедалі менше співчуття, і дедалі більше — бажання відвернутися і побажа-

ти всім "московським парафіянам" самим розібратися з собою, своєю совістю, своєю Церквою і громадянською лояльністю. Їм доведеться робити це цілком самостійно — священноначаліє і не подумає їм допомогти.

Священноначаліє після виборів митрополита Київського в патовій ситуації. Митрополит Київський людина вкрай консервативна й віддана російському Православ'ю. Він нічого не змінюватиме. Можливо, він навіть не помітить, що зміни необхідні. Його оточення намагається згладити кути, але цих зусиль до смішного замало. Ось, наприклад, днями керівник прес-служби УПЦ МП виступив із сенсаційною новиною: "Крим-Україна". Звичайно, краще пізно, ніж ніколи. Але чи не здається офіційним особам УПЦ МП, що зараз значно актуальніше було б дати оцінку всім тим провокаціям, які ллються з вуст московського церковного начальства? А заодно всім тим страшним картинкам "злочинів карателів нацгвардії проти канонічних православних", які щедрим потоком течуть по російському ТБ. Але про "переслідування за релігійною ознакою" митрополит Онуфрій пише листа президентові, а патріарх Кирил — кому завгодно, аж до "Спортлото", та тільки не туди, куди писати слід було б, якби факти переслідувань справді мали місце, — у Генеральну прокуратуру України.

Відповідь проста: долі конкретних людей нікого не цікавлять. Вони створюють інформаційний привід. І, відповідно, привід для подальшого нарощування воєнного конфлікту. І, відповідно, нових страждань. Такий от "миру мир".

Найцікавіше — як вчинять священники й миряни УПЦ МП. Далі заколісувати себе і слухачів тим, що "церква поза політикою" і "офіційна позиція церкви не така" — не вийде. Заяви патріарха Московського — це і є "офіційна позиція" їхньої Церкви. Яка полягає в тому, що УПЦ в Україні повинна терміново стати гнаною, мученицею, а її гонителі — учораšní друзі й сусіди, вони ж "розкольники", "уніати" та інші представники бандерівської національності.

От, хто, напевно, відчує дуже гірке розчарування — то це парафіяни УПЦ. Вони справді багато втратили за цю війну. Вони звикли думати про себе як частину величезної церкви, яка турбується про них, як мати. А вона всього лише використала їх як розмінну монету. Як привід для політичного втручання і навіть воєнного вторгнення. А тепер іще й штовхає на "подвиг", на "мучеництво". І добре, аби заради віри, таж ні — заради чергової геополітичної химери.

Втім, патріарх Московський по своєму чесний зі своєю українською паствою: вони повинні вибрати, кому зберігати лояльність, з ким зберігати єдність — зі своїм народом (так, з розкольниками й уніатами включно), чи з "Русским миром". Судячи з усього, патріарх Кирил остаточно канув у вир розчарувань — утопивши разом із собою не тільки "Русский мир", а й РПЦ разом. Але це зовсім не означає, що УПЦ має рушити слідом. Це означає, що тепер вона має шукати свою дорогу сама.

— Катерина Щоткіна,
Дзеркало тижня, 21 серпня 2014;
www.risu.org.ua

ВІД КАНЦЕЛЯРІЇ КОНСИСТОРІЇ

Ділимося сумною вісткою, що 30 липня 2014 року Божого, на 95-му році життя спочив у Бозі

Бл. п. протопресвітер Володимир Слюзар Rt. Rev. Protopresbyter Volodymyr Sluzar of Blessed Memory (1919-2014)

■ 30-го липня 2014 р.Б. в лікарні MacKenzie Health Centre у Річмонд Гілл, ОН упокоївся в Бозі на 95-му році життя і на 61 році священства протопресвітер Володимир Слюзар.

Володимир народився 8 квітня 1919 р.Б. в селі Дубравка, Львівської області, в родині побожних батьків Василя і Анни. Після закінчення початкової школи, батьки—бачучи у Володимира прагнення до дальшого навчання—відвезли його до Львова до української гімназії. Гімназійне навчання закінчує матуральним іспитом в 1938 році, і починає готуватися до вступу на вищі студії. З вибухом Другої світової війни в 1939 році та прилученні Західної України до східної радянської України, у Львові відкриваються вже осінню 1939 р. вищі учбові заклади і Володимир вписується найперше до університету ім. Франка, а після першого семестру переходить до педагогічного інституту. Цей інститут закінчує успішно 1941 року за тиждень до вибуху совєцько-німецької війни. Під час німецької окупації України Володимир працює учителем школи в селі Бортинки, а в 1944 році—під натиском воєнних обставин виїжджає на захід. Спочатку до Австрії, а пізніше до Баварії. З припиненням воєнних дій, проживаючи в таборі біженців у місті Штравлінг, Володимир познайомився з панною Галиною Мачуга, з якою одружився 21 травня 1946 р. В 1948 році обоє приїхали до Канади і поселилися у Вінніпегу.

Родинне виховання вдома, активна участь в церковних відправах та релігійна освіта в початковій та середній школі вже змалку викликали у Володимира бажання бути священиком. Однак, тому бажанню перешкодили воєнні події, і щойно після приїзду до Канади зміг Володимир здійснити своє давнє бажання.

Проживаючи у Вінніпегу, він записується на богословські студії до Колегії Св. Андрея, доповнює приписані предмети і готується до висвяти. Нині покійний Блаж. Митрополит Іларіон, провіривши академічну і богословську підготовку, рукоположив 22-го березня 1953 року Володимира в сан диякона, а тиждень пізніше—в сан священика УПЦК в Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпегу.

Кілька тижнів після висвяти, Блаж. Митрополит Іларіон призначив отця Володимира для обслуги парафії Св. Духа—нині Святої Тройці в Саскатуні, бо тамтешній священик перебував у відпустці за станом здоров'я. Парафія була велика, добре зорганізована, мала недільну і українську школи, молодечу організацію СУМК, відділ Союзу Українок Канади, Товариство Українців Самостійників і гарний церковний хор. Окрім церковної громади є в Саскатуні теж Інститут ім. Петра Могили, де проживають в основному студенти університету. Отож, в такому середовищі—душпастирської праці для священика не бракувало ніколи.

В 1957 році для о. Володимира і Добр. Галини, та їх двоє дітей—Юрія і Віри—трапилась нагода перейти до парафії в містечку Канора, Саск. Ця нова міська парафія з кількома меншими фармерськими громадами стала для о. Володимира, Добр. Галини, та їхніх дітей дуже добрим місцем проживання і праці. Церковне членство цієї округи складалось в більшості з фармерських родин, які дружньо жили між собою і гармонійно вели церковну і громадську працю. Тут в Канорі, о. Володимир і Добр. Галина, при допомозі охочих батьків-родичів, оновили недільну й українську школи та прицерковні жіночі й чоловічі організації. В той час Канорська громада збудувала простору модерну церкву. Парафіальне життя гарно йшло вперед.

І в такий час під кінець червня 1965 року отримав о. Володимир, по телефону, пропозицію від Блаж. Митрополита Іларіона прийняти настоятельство Катедральної громади Пресвятої Тройці у Вінніпегу. Обмірковуючи це пропозицію з Добродійкою і дітьми, та маючи на увазі їхні дальші студії, о. Володимир переїжджає з родинною до Вінніпегу.

(продовження на стор.11)

■ Rt. Rev. Protopresbyter Volodymyr Sluzar fell asleep in the Lord on July 30, 2014 at the MacKenzie Health Centre in Richmond Hill, ON, at the age of 95 years and in his 61st year of priesthood.

Fr. Volodymyr was born on April 8, 1919 in the village of Dubravka, Lviv oblast, into the family of pious parents Vasyl and Anna. After completing elementary school, his parents sent Volodymyr to Lviv to the Ukrainian gymnasium, seeing their son's interest in further study. He successfully completed the final exams of his gymnasium studies in 1938. He began eagerly studying for post-secondary studies. When World War II broke out in 1939 and Western Ukraine was annexed to the eastern soviet Ukraine, post-secondary education institutions were opened in Lviv in the autumn of 1939. Volodymyr registered to study, first, at the Franco University, and then transferred to the Pedagogical Institute after the first semester, which he successfully completed in 1941 a week before the Soviet-German war began. During the German occupation of Ukraine, Fr. Volodymyr taught at the school in the village of Bortynky, but in 1944 fled to the West due to the war. He went first to Austria and later to Bavaria. After hostilities ceased, Fr. Volodymyr lived in a refugee camp in Straubing, Germany. It was there that he met Halyna Machuha and they married on May 21, 1946. In 1948 they immigrated to Canada and settled in Winnipeg.

Fr. Volodymyr's childhood wish to become a priest grew out of his upbringing at home, active participation in liturgical services and religious education in primary and secondary schools. However, because the war interrupted his aspirations, it was only after his arrival in Canada that he could realize his desire.

Living in Winnipeg, Fr. Volodymyr embarked on theology study at St. Andrew's College, supplementing the course work and preparing himself for ordination. Based on his academic and theological preparations, Metropolitan Ilarion of blessed memory ordained Fr. Volodymyr as a deacon on March 22, 1953 and as a priest of the UOCC a week later at the Holy Trinity Cathedral in Winnipeg, Manitoba.

A few weeks after ordination, Metropolitan Ilarion appointed Fr. Volodymyr to serve as parish priest at the Holy Spirit, now called the Holy Trinity Cathedral in Saskatoon, Saskatchewan, because that parish's priest was on sick-leave. The parish was large and well-organized. It had a Sunday School, Ukrainian School, CYMK youth organization, branch of the Ukrainian Women's Association of Canada, Self-Reliance Association and an excellent church choir. In addition to the church community, Saskatoon also has the St. Petro Mohyla Institute, which provides housing mostly for university students. Thus, this type of environment provided plenty of pastoral work.

Fr. Volodymyr and Dobr. Halyna and their two children, George and Vera had an opportunity to move to a parish in the town of Canora, Saskatchewan in 1957. It was a new town parish with several smaller country parishes attached that became a good place for living and working for Fr. Volodymyr, Dobr. Halyna and their children. Church membership in the district consisted mostly of farming families who were good neighbours and harmoniously carried out their church and community work. Here, in Canora, Fr. Volodymyr and Dobr. Halyna, with the help of interested parents and family members, renewed Sunday School, Ukrainian School and the women's and men's organizations within the parish. At the same time, the Canora community built a modern church. Parish life was developing well and moving forward.

It was at the end of June 1965 that Fr. Volodymyr received by telephone an offer from Metropolitan Ilarion to become dean of the Holy Trinity Cathedral parish in Winnipeg. He considered this proposal with Dobrodiyka and his children, and bearing in mind their future education, Fr. Volodymyr and his family moved to Winnipeg.

(continued on p.11)

Покладення Чесного Пояса Пресвятої Богородиці

"У Тобі відновилися природа і час."

Календар нерухомих Свят, що йде за річним кружінням землі навколо сонця (рухомі Свята залежать головню від кружіння місяця навколо землі) кінчається за григоріанським календарем на 13-го вересня (це—31-го серпня за юліанським). У цей день ми святкуємо Покладення Чесного Пояса Пресвятої Богородиці. Передання каже, що Марія сама виплела свій Пояс із волосся верблюжого, і передала його апостолу Томі після свого воскресіння, коли возносилися на небеса після свого Успіння (святкуємо 15/28-го серпня). Цим, може, потішала його, бо ж він запізнився на її похорон. Пояс як і Риза її—ознаки її воскресіння, бо ж інших мощей немає, як мусіло б бути, коли б вона залишила своє тіло на землі, як буває з іншими угодниками Божими, яких шанує Свята Церква.

Пояс переховували інші після мученичої смерті св. Томі, а на ос-

танку поклали його у Влахернській Церкві в Константинополі, там же де появилася Божа Мати тримаючи свій омофор над народом Константинополя у 9-му столітті, як бачили св. Андрій Христа ради юродивий і його ученик, св. Єпіфаній (це ж і джерело Престольного Празника всіх Парафій, що носять ім'я Свята Покрова). Це перше Покладення Чесного Пояса відбулося в часі імператора Аркадія (395-408).

Друге Покладення Чесного Пояса відбулося в церкві, що знаходилася у дільниці Халкопратійській в Константинополі після чудесного видужання дружини імператора Лева Мудрого Зої (886-911), коли положив його на неї тодішній Патріарх. Із вдячності вона оздобила Пояс золотими нитками і його положили назад у срібну посуду та запечатали.

Свято Покладення Чесного Пояса встановили в 12-му столітті. А в столітті 14-му імператор Іван Ката-

кузінос передав його монастирі Ватопедському на Св. Горі Афон, де третя часть його зберігається і досі. А ще третя знаходиться у монастирі в Трієрі в Німеччині, а остання—в Грузії.

Належить закінчувати церковний рік—а він дає місце року новому—вшановуючи Ту, через яку відновилися природа і час, як співаємо в тропарі цього Свята. Бо ж коли вона породила Ісуса, втілену Другу Особу Пресвятої Тройці, Бога Сина, то цим відновилися природа, її ж поставлено понад тим нівеченням, якого нанесло гріхопадіння, бо ж тоді вона злучилася із Божественною Природою Месії.

Час також відновився бо ж від Боготвілення, коли Боже Слово зачалася в її утробі, коли вона згодилася з Божою Волею при Благовіщенню архангела Гавриїла, то земля увійшла у Восьмий день творіння, якому не буде кінця. І так, старий рік "зав'язала" Чесним своїм Поя-

сом дорога наша Мати Марія, і ми розпочали новий з проханням до Бога поблагословити й допомогти нам виявляти Його Волю у нашому щоденному житті, доти доки перемога здобута Ісусом на Хресті стане явною для всієї вселенної. Амінь.

—митр. прот. д-р Ігор Куцай

The Placing of the Belt of the Most Holy Theotokos

"In Thee are nature and time renewed."

The Prato Cathedral of the Italian city of Prato, less than 12 miles from Florence, preserves to this day a famous relic associated with the Dormition, a belt venerated as that of the Virgin Mary, given by Her to the Apostle Thomas.

The calendar of fixed or immobile feasts comes to an end on the Gregorian calendar on September 13, which is August 31 according to the Julian calendar. The immobile feasts are determined by the annual passage of the earth around the sun. The mobile feasts are mostly determined by the passage of the moon around the earth. This is the day that we celebrate the Feast of the Placing of the Belt of the Most Holy Theotokos.

Tradition says that Mary wove the belt herself out of camel hair and gave it to the Apostle Thomas after Her resurrection as She was ascending to heaven following Her falling asleep perhaps to comfort him for arriving too late to take part in Her funeral. It is commemorated on August 15/28. The belt as well as the robe of the Theotokos are evidence of Her resurrection. There are no other remains upon the earth as is the case with other holy persons venerated by the Church.

The belt was kept by various

guardians after Thomas's martyrdom. It was eventually placed in the Church of Blachernae in Constantinople—the same one where the Mother of God appeared, extending her Omophorion in protection of the people of Constantinople in the 9th century as seen by St. Andrew the Fool-for-Christ and his disciple St. Epiphanius. This is the origin of the feast day of all parishes called Holy Protectress or *Svyata Pokrova*. This, the first Placing of the Belt, occurred during the reign of Emperor Arcadius (395-408).

The second Placing of the Belt was in a Church of Constantinople's Chalcostrateia district after a miraculous healing of Zoe, the wife of the Emperor Leo the Wise (886-911). It was placed upon her by the Patriarch of the time. Out of gratitude, she embroidered it with gold thread and it was put back in its silver case which was resealed.

The feast day of the Placing of the Belt was established in the 12th centu-

ry. In the 14th century the Emperor John Katakouzinos gave it to the Vatopedi Monastery on Mount Athos, the Holy Mountain, where a third of it is still kept in its silver case. Another third is in another monastery in Trier, Germany, and yet another is kept in Georgia.

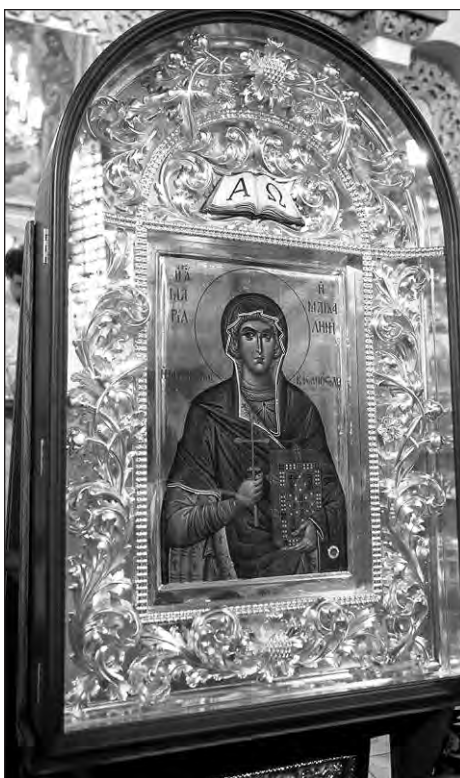
It seems appropriate to end the Church year, which gives place to the next one, by honouring the One through whom nature and time have been renewed, as we sing in the Troparion of the feast. In Her giving birth to Jesus, the incarnate Second Person of the Trinity, God the Son, nature has been renewed. It has been placed beyond the ravages of the fall by being linked

with the Divine Nature of the Messiah. Too, time was renewed for from the moment of the beginning of the Incarnation, at her Conception of Archangel Gabriel at the Annunciation, the earth has entered into the cosmic Eighth Day of Creation which will have no end.

Thus, the old year has been "wrapped up" by the Belt of our dear Mother, Mary. We begin a new one, the Divine Word, upon Her consent to God's Will proclaimed by asking God to bless and help us to fulfill His will in our daily lives until the victory which has been won by Jesus upon the Cross becomes manifest in the entire universe. Amen.

—Rt. Rev. Mitred Archpriest
Dr. Ihor Kutash

Unique Healing Icon Comes to Kyiv

■ **KYIV, UKRAINE**—Kyiv residents in Ukraine had an opportunity to venerate a unique icon of St. Mary Magdalene Equal-to-the-Apostles which was

on a three day visitation to the St. Michael's Vydubitsky monastery in the city, beginning on the feast day of St. Mary Magdalene on Aug. 4, 2014. The icon is unique because it contains a portion of her holy relics. The icon, written by the monks of Mount Athos in Greece, is recognized as a miracle-working icon, and prayers before this icon have led to St. Mary Magdalene's intercession for the healing from many illnesses and addictions. This icon is popular among women who pray before this icon for the intercession of St. Mary Magdalene for a happy marriage and healthy children. St. Mary Magdalene serves as an example that we always have an opportunity to repent before God and receive salvation in spite of our sins. Mary Magdalene has been popularly painted in Western Christianity in a negative light, but, in fact, she was a beloved disciple of Christ and taught the apostles about the Resurrection. She was an "apostle to the apostle" and one of the myrrh-bearing women.

—www.archangel.kiev.ua;
www.kiev.segodnya.ua; www.tsn.ua

Бл.п. протопресвітер Володимир Слюзар...продовження зі стор.9

Він прийняв у свою духовну опіку Катедральну парафію. В цій великій міській громаді було дуже багато душпастирської праці для священика. Велику поміч для опіки над недільною і українською школами подавала Добр. Галина.

В 1973 році о. Володимир залишив настоятельство в Катедрі і обняв посаду секретаря канцелярії Консисторії, а по неділям—обслуговував церковні громади Вінніпезької округи. Від вересня 1981 року о. Володимир залишив працю в Консисторії і обняв обслугу парафіяльної округи Вайта, МБ, яку провадив до серпня 1986 р. Останнім етапом парафіяльної праці о. Володимира була у Вінніпезькій округі з громадами—Гонор, Поплар Парк, Тиндал і Бозежур. Ця округа розпущена влітку 1998 року, після чого провід Церкви повернув о. Володимир до Катебри Пресвятої Тройці у Вінніпегу, як священика-емерита.

До всіх душпастирських служень (Богослужіння, Треби, освячення, проповіді, катехизація, опіка над молодю) приготувався о. Володимир дуже дбайливо і виконував їх з повним душевним надхненням. Провід Церкви оцінив високо віддану довголітню душпастирську працю о. Володимира і нагородив його кількома Митрополичими грамотами та всіма священичими нагородами, включно з протопресвітерством.

25 червня 2008 року, випредила о. Володимира своїм упокоєнням бл.п. Добр. Галина (з якою прожив 62 роки подружнього життя). Зосталася засмучена родина: син Юрій (Іванна) та їхні діти Тара, Мая і Андрій в Оттаві, ОН; дочка Віра (Брет Макінтаер) і їх син Марко в Торонто, ОН. В Україні залишилися сестра Варвара зі своєю родиною.

Вічна пам'ять!

—Від Канцелярії Консисторії

Rt. Rev. Protopresbyter Volodymyr Sluzar... continued from p.9

He embraced his pastoral duties at the Cathedral parish. There was much pastoral work in this large urban community. Dobr. Halyna provided much assistance in caring for the Sunday School and Ukrainian School.

In 1973 Fr. Volodymyr left his pastorship of the Cathedral and took on the position of secretary of the Office of the Consistory. On Sunday, he served the pastoral congregations of the Winnipeg rural district. Fr. Volodymyr left his position at the Consistory in September 1981 and took on the pastoral service in the Vita parish district until August 1986. He spent the last stage of his parish work serving in the Winnipeg rural district in the congregations of Gonor, Poplar Park, Tyndall and Beausejour. This district was dissolved in the summer of 1998, after which he was attached to the Holy Trinity Cathedral in Winnipeg as a priest-emeritus.

Fr. Volodymyr carefully prepared for all of his pastoral services—the Divine Liturgy, Sacramental needs, sanctifications, sermons, catechism and youth work, and carried them out with spiritual inspiration. He was recognized by the UOCC for his dedicated and longstanding pastoral service with many Metropolitan Hramota awards and all of the clergy awards, including the title of Protopresbyter.

Fr. Volodymyr was predeceased by Dobr. Halyna on June 25, 2008. They were married for 62 years. He is survived by his family: son George (Joanna) and children, Tara, Maia and Andrew from Ottawa, ON; daughter Vera (Brett MacIntyre) and son Mark in Toronto, ON, as well as his sister Barbara and her family in Ukraine.

Memory Eternal!

—The Office of the Consistory

WALL CALENDAR 2015

Ukrainian Orthodox Church of Canada

Current Year Calendar cover (for advertisement only)

ORDER FORM

Deadline: October 1, 2014

Name of individual: _____

Name of parish: _____

Name of parish priest: _____

Number of wall calendars ordered: _____

Church or Sponsor Logo Information*

Parish/sponsor name: _____

Parish/sponsor address: _____

Contact (phone, email, fax): _____

*Please attach file for image of sponsor logo

Mailing address to send wall calendar order:

COST: \$3.95 +shipping, handling & taxes
No Returns

To Place Your Order, Contact:

The Visnyk/The Herald (204) 586-3093 (ext.241)

Email: visnyk@uocc.ca Fax: (204) 582-5241

Cut out and send: 9 St. John's Ave., Winnipeg, MB R2W 1G8

Deadline for Submissions

■ October issue 2014 — Deadline: September 8, 2014

Dear Readers,

We are now receiving orders for the 2015 Wall Calendar and Ridna Nyva 2015 almanac. For your convenience, we include order forms here. You can mail, fax or phone your order to: Visnyk / The Herald, 9 St. John's Ave., Winnipeg, MB R2W 1G8; fax 204-582-5241; e-mail visnyk@uocc.ca; phone 204 586-3093 ext. 241.

Current Year Almanac's cover (for advertisement only)

RIDNA NYVA 2015

Almanac of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

ORDER FORM

Deadline: October 1, 2014

Name of individual: _____

Name of parish: _____

Contact telephone number: _____

Name of parish priest: _____

Number of almanacs ordered: _____

Mailing address to send almanac order:

COST: \$25 + shipping, handling & taxes
No Returns

To Place Your Order, Contact:

The Visnyk/The Herald (204) 586-3093 (ext.241)

Email: visnyk@uocc.ca Fax: (204) 582-5241

Cut out and send: 9 St. John's Ave., Winnipeg, MB R2W 1G8

■ It is the season of parish meetings. The month of September signals the restart of the fall-winter cycle of activities in our Ukrainian Orthodox Church of Canada parishes. Along with choir practices, Church school classes and lectures, we also can find an abundance of parish meetings. Writing extensively on church meetings, Michael McKibben draws on his own extensive experience with parish meetings in Orthodox Church settings. We summarize his advice on more effective meetings to assist our parishes in their work for the glory of God.

The goal of a meeting, no matter what the topic, should be to maximally use the highest and best thinking of the group toward a new awareness or understanding of God's Truth, says McKibben. He notes that sometimes church meetings are not that glamorous, having to decide on such mundane matters as replacing the soap dispensers in the washrooms. Nevertheless, he says that all decisions big and small should be guided by the vision of the Church. A well-maintained, orderly and well-organized parish can better provide for spiritual needs.

McKibben draws attention to two levels of meetings: content and process. The content refers to the actual subject being discussed. Process has to do with the methods and structures used to facilitate discussion and maintain order at meetings. McKibben stresses that it is important for Orthodox Church leaders to match content and process at their meetings. He is rather critical of the over-reliance on Robert's Rules of Order for church meetings. Robert's Rules were designed for large governmental bodies and business. However, this system is too formal, stifling the creativity of small church groups whose meeting discussions are often used to explore various solutions to problems, believes McKibben. His advice to parishes is that the meeting process should be a tool to enhance the content of a meeting. He observed that, commonly, meeting content is bent to fit the process. "We end up compromising our vision to work within a process not designed for our needs. Orthodox leaders need to use a variety of techniques. There is no one-size-fits-all meeting process," McKibben writes in his book on church meetings.

McKibben also provides advice on our approach to meetings. Too many people come with a closed mindset and voice such phrases as: "We tried that"; "It won't work"; "We can't afford it", he notes. McKibben does not mince words in describing the outcome of such thinking—the dark side of parish meetings—disputes, lobbying for personal agendas, ill feelings and other negative aspects. He believes that there are two issues at the centre of meetings that are critical for how we relate to each other meetings: the need to be right and the vision of the future. Most meeting-goers have been conditioned by our educational system to have the right answer all the time and this dogmatic approach follows us in other aspects of our lives. According to McKibben, we do not realize that there is a better way, "a way that fosters Christian fellowship on a much higher level of communication, effectiveness, care and love." He says that we should be conscious of three items at meetings: right judgment; suspended judgment; and rush to judgment. He calls on meeting-goers to respect the opinions of all those gathered.

McKibben also makes clear that not everyone thinks in the same way. God made each of us unique persons and the Holy Spirit has given us a unique skill set. Each person's skill set is needed for the flourishing of our parishes. According

to McKibben, one type of thinking style is called "vision-oriented". These are the chess players of the group, the strategists, who can visualize the impact of today's decision-making on the future. They also are skilled at matching vision with purpose. McKibben says that their ideas often are dismissed because they sound impractical and threaten those afraid of change. Parishes could benefit by consulting with such thinkers on how adopted decisions may unfold.

The second group is the implementation-oriented thinkers, explains McKibben. In this group, people are pragmatic and need to understand step-by-step how a vision can be implemented. He notes that this is the most dominant mindset in most of our Orthodox parishes. While this group may have difficulty visualizing the end goals, they bring to meetings the skills of being able to make specific plans and fulfill them. They are skilled at making lofty goals happen.

A third group consists of the enthusiasm-oriented thinkers, says McKibben. These are the people who inject energy into meetings and projects. While this group easily may get side-tracked, these individuals are important to attract attention to projects and to create a positive atmosphere.

McKibben also provides some guidelines for holding meetings that offer positive and creative experiences:

- **Distinguish the important from unimportant:** This is a major item and it can make or break a meeting experience. He advises to reserve most of the meeting time for the most important issues—those affecting the spiritual life of the church and the proper maintenance of the parish. Drawing on his own experiences, he has witnessed far too much time spent on reviewing minutes, repeating printed committee reports and nit-picking about insignificant details. He notes that, even for important items like financial reports, discussions do not make effective use of the time allotted. The organizational dynamics for a church are different from a business, he says. He cites examples from his own experiences where some people at the meetings are intimidated by the financial jargon, while others spend too much time on the small details. As a result, McKibben explains, the real financial story of the link between parishioners' spiritual experiences and their level of parish commitment and financial contributions never gets discussed.
- **Effective meeting management:** McKibben suggests precisely defining the scope of the topics to prevent discussions from being side-tracked by non-essential issues. One effective technique is to write the topics on a whiteboard or flipchart along with all discussion points raised. This provides a point of reference for the group as a whole and ensures the matters can be addressed in the allocated time.
- **Clarify the discussion:** As a topic or project unfolds, meetings only need to deal with the current issue, says McKibben. He notes that too much time can be wasted recapping the entire history of a topic. Further, he adds, not every item on the agenda requires a decision or discussion and should be identified as fact-finding, opinion, decision-making, for information and so on.
- **Discuss topics individually:** McKibben recommends that items be discussed one topic at a time to avoid confusion. He also suggests that when problem-solving is needed, meeting-goers can suspend their judgment and let all suggestions and opinions be voiced before beginning to shape a decision. This may allow the best of each viewpoint to become part of the final solution. Sometimes topics need to be discussed one step at a time because outside factors may affect implementation and how a project unfolds, he adds.
- **Take a break:** McKibben recommends that sometimes meetings need to take a pause to allow the members to consider the options. This is helpful to break log-jams and allow other ideas to arise and thinking to gel.
- **Record decisions:** It is standard practice at parish meetings to keep minutes or some record of the decisions made. Not only does this provide for greater accountability, but it also prevents members from having to rely on their memories of decision-making and discussions.
- **Be accountable:** McKibben writes, "A fact of the 20th century Church life is what I call the 'no time' syndrome. The stressed feeling there are more priorities than time to accomplish them... Time cannot be managed, it is a fixed resource. St. Peter had the same amount of time in the first century as we do in the 20th. He made a difference in the world, not because he 'had more time', but because of the choices he made with the time he had available." In this point, McKibben reminds meeting-goers that they become responsible for decisions made and that only God knows the true consequences of these decisions.

—Michael McKibben. (1990).

Orthodox Christian Meetings. Columbus, OH: St. Ignatius of Antioch Press.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ
UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF CANADA
L'ÉGLISE ORTHODOXE UKRAINIENNE DU CANADA

9 St. John's Avenue
Toll free: (877) 586-3093
web site: www.uocc.ca

Winnipeg, Manitoba

R2W 1G8
Fax: (204) 582-5241
e-mail: consistory@uocc.ca

Notice: In Regards to Andriy Melnyk

(Regarding the status of Andriy Melnyk), let us state that he was accepted into the Ukrainian Orthodox Church of Canada with the temporary status of Guest Priest, while his immigration process was ongoing. On August 1st 2007, he was temporarily assigned to serve the Mission Parish of St. Michael the Archangel in Bradford, Ontario. On March 4th 2010 he was relieved of his temporary pastoral assignment to the Bradford Parish, and was not received into the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

Subsequently Andriy Melnyk divorced and re-married, creating canonical impediment to his serving as a cleric in the Orthodox Church. It is not known whether he has been received by any Christian jurisdiction or bishop. Recently we have been advised that Andriy Melnyk on his own initiative, subsequent to these events, wore liturgical vestments and performed liturgical functions. Therefore, be advised that Andriy Melnyk is not a priest of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, and thereby is forbidden to perform any liturgical functions, even that of a lay-person, in the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

+ Yuriy, Metropolitan

† YURIJ, Metropolitan
Archbishop of Winnipeg and the Central Eparchy
Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

Dated in Winnipeg, Manitoba this 26th day of August, 2014

YOUR TRUSTED COMMUNITY REALTOR!

Sutton Sutton Group Admiral Realty Inc., Brokerage
Independently owned and operated
www.vladgerman.com

VLAD GERMAN
Sales Representative

Cell: 416-829-8767
Tel: 416-739-7200 • Fax: 416-739-9367
Email: vladgerman1@gmail.com
1881 Steeles Ave. W., Toronto ON M3H 5Y4

Statement by His All-Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomew on the present violence in Iraq

■ The recent wave of violence against innocent families and children in Iraq has rendered the world shocked and horrified. We will not remain indifferent or silent before such irrational persecution, cultural intolerance and appalling loss of life, especially when it is caused by religious hatred and racial hostility.

The targeting of tens of thousands of Christians (including Arameans, Chaldeans, and Assyrians) and other religious minorities (including Turkmen, Yazidis, and Kurds) can never be justified in the name of any religious creed or conviction.

What we are witnessing before our eyes in Iraq is the uprooting, not simply of a religious minority, but of an entire civilization—in this case the Yazidis, whose very existence is being threatened.

The victimization and extermination of women and children, as well as of the elderly and disabled, for any reason whatsoever—much more so in the supposed name of religious conviction—is a repudiation of our own future.

Such calamity and cruelty of adherents to one religion can never be defended by cowardly and falsely invoking another religion. Such brutal acts are categorically unacceptable and unjustifiable before both God and humankind.

Violence never is pacified by violence, and hatred is only overcome by tolerance. Knowing that true and last-

ing peace only comes to pass through genuine encounter and dialogue, we call upon religious leaders and political authorities in this wounded region to promote conversation to resolve dispute, and to support peaceful means to overcome conflict.

We implore the same of all leaders in other parts of the world, especially in Gaza and Israel, in order that those conflicts, too, may not further escalate at the expense of more human life.

It is precisely for this reason that, at the invitation of Pope Francis, we gathered in Rome for an interfaith summit of peace with Presidents Peres and Abbas last June.

The situation in Iraq is especially critical. The humanitarian predicament is more urgent than ever. Our response must be immediate and tangible. Therefore, we appeal to every responsible organization and every person of good will—beyond any support through perpetual and persistent prayer—to assist with material and humanitarian resources so that these innocent victims may no longer endure hunger, suffering and death.

It is our wholehearted hope and fervent prayer that the God of love—worshipped by Jews, Christians and Muslims alike—may prevail over the false idols of fanaticism and prejudice. May the compassionate Lord grant peace to all.

—At the Ecumenical Patriarchate,
the 13th of August, 2014

Christians Flee Iraq

■ BEIRUT, LEBANON—An unprecedented humanitarian disaster is now unfolding in Iraq. Almost a quarter of a million of Iraq's Christians are reported to be fleeing after Islamic militants seized the minority group's biggest town of Qaraqosh in North Iraq on August 8, 2014. The town of Qaraqosh, regarded as Iraq's Christian capital, is located 30 km south east of the city of Mosul, which was captured by IS in June. "It's a catastrophe, a tragic situation: tens of thousands of terrified people are being displaced as we speak," Joseph Thomas, the Chaldean Archbishop of the northern city of Kirkuk told BBC World News.

More than 40,000 Aramean families fled their ancestral homes, towns and villages in the Nineveh region in northern Iraq. The Syriac Orthodox Archdiocese of St. Matthew, including its 4th century Monastery of Mor Matay, and other local dioceses have been closed. The US has warned that the situation for Iraq's minority groups threatens to become a "humanitarian catastrophe," reported the New York Times. According to eyewitness reports from Qaraqosh, the IS militants were taking down crosses in churches and burning religious manuscripts.

Thousands of Aramean families had already escaped the Mosul region to the Nineveh province, after terrorists of the Islamic State of Iraq and Syria, known as ISIS, rampaged the area in July. These rebels gave the hundreds of Christian families an ultimatum to convert to Islam, pay a special tax or be executed. ISIS has been gaining ground in northern Iraq since June, and also

controls some of Syria. Thus, vulnerable minorities like the Aramean Christians are forced out of their ancient homeland. According to the World Council of Arameans, the Nineveh plains are now emptied from its native Christians, who belong to the Syriac Orthodox, Syriac Catholic, Chaldean and Assyrian (Nestorian) churches in the region. This is the second region that has been emptied of its Aramean population for the first time in its millennia-old history. The WCA maintains that an ancient civilization, cultural heritage and population have been destroyed and erased from Iraq's future.

Iraq is home to one of the world's most ancient Christian communities. Its population has dropped since sectarian violence has grown after 2003, according to the WCA. Before 2003, the Aramean Christian population was 1.4 million people. Fewer than 400,000 remain in their homeland today and their numbers have plummeted with the latest exodus. With the latest developments taking place, the future of this ancient indigenous population of Iraq is on the brink of extinction, says the WCA.

—www.archons.org;
www.wca-ngo.org;
BBC World News;
www.nytimes.com

50th Anniversary of All Saints Ukrainian Orthodox Church Lloydminster, Alberta

Sunday, September 28, 2014

Greeting of Bishop Ilarion 9:30 a.m.
Hierarchical Divine Liturgy 10:00 a.m.

Followed by
Anniversary Luncheon
and Program at the parish hall

All events take place at
All Saints Parish
4605-56th A Ave.
Lloydminster, Alberta
780-875-7071

www.allsaintsorthodoxchurch.com

All are welcome!

CALENDAR - ALMANAC 2015 RIDNA NYVA ADVERTISEMENTS

We are in the process of compiling the **Ridna Nyva** for 2015 for the Ukrainian Orthodox Church of Canada. Once again, we are requesting that your parish, organization or business place an advertisement in the Almanac 2015.

Current Year Almanac's cover
(for advertisement only)

Deadline

— October 1st, 2014.

Advertising sizes and rates:

* Full page (black and white only)
(8.5"H x 6.5"W)
\$195.00 + \$9.75 GST = \$204.75

* Half page (black and white only)
(4.25"H x 6.5"W)
\$115.00 + \$5.75 GST = \$120.75

Please note: If you are sending camera ready files, please use JPG or TIF formats with high resolution 300-500 dpi.

For more information please call:
Marusia Kaweski
at Toll Free (877) 586-3093 ext. 241
or e-mail: visnyk@uocc.ca

WE APPRECIATE YOUR SUPPORT!

Annual All-Canada Gardenton Pilgrimage – 2014

GARDENTON, MB—The annual All-Canada Pilgrimage to the Historic St. Michael's Ukrainian Orthodox Church in Gardenton, Manitoba took place on July 26, 2014. His Eminence Metropolitan Yuriy led this pilgrimage to the Ukrainian Orthodox Church of Canada's oldest church located approximately 100 km south of Winnipeg, Manitoba. The church was built in 1897-1899. The day began at 9:15 a.m. with the icon procession. It was followed by the greeting of His Eminence Metropolitan Yuriy. He was vested by theology students from St. Andrew's College, Ivan Zhovnych, Oleh Romanyna and Vasyl Kobriy, who served as the subdeacons on this day. To accommodate all of the clergy and guests, the Hierarchical Di-

vine Liturgy took place within a covered tent on the church grounds. Concelebrating the liturgy with His Eminence were UOCC Chancellor, Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta, Very Rev. Archpriest Roman Bozyk, Very Rev. Archpriest Miron Pozniak, Rev. Gene Maximiuk and Rev. Alexander Harkavyi. Assisting at the Altar were Deacon Anton Lakusta from Edmonton, AB, and Deacon Bohdan Statkevych of Winnipeg. The liturgy concluded with a memorial service (*Panakhida*) for reposed members of the parish, including those first Ukrainian Orthodox pioneers to the locale over 100 years ago. Those attending the pilgrimage enjoyed a delicious lunch and program with a guest speaker to conclude the day's events.

Historic St. Michael's Ukrainian Orthodox Church in Gardenton, Manitoba.

Serving clergy during the traditional icon procession.

Interior of St. Michael's Church

Deacon Anton Lakusta lifting the Holy Chalice.

His Eminence Metropolitan Yuriy reads the Holy Gospel.

His Eminence Metropolitan Yuriy and clergy of the Winnipeg deanery concelebrating.

Preparing the Holy Eucharist.

His Eminence Metropolitan Yuriy with the icon of St. Volodymyr the Great.

Green Grove 65th Anniversary, 1949-2014

WAKAW, SK—Approximately 100 alumni joined together with Зелений Гай-Green Grove Camp campers near Wakaw, Saskatchewan to celebrate the 65th anniversary of the camp from July 18-20, 2014. This weekend of festivities celebrated 65 years of camp sessions. The land for the camp was purchased on Oct. 12, 1947. Green Grove Camp itself opened to Ukrainian Canadian youth for the first camp session on July

3, 1949 with over 3,000 Ukrainian-Canadians from the three Prairie Provinces at the site.

The registered alumni represented each decade of camp operation, including from the 1950s into the 2000s. They celebrated the weekend with several activities. Memorabilia and photos from past camp sessions were set up for viewing in the old school house.

Events on the Saturday morning began with the welcoming of His Emi-

nence Metropolitan Yuriy, who was greeted by the current campers and alumni with the traditional *kolach* and salt. His Eminence participated in events such as the singing and the evening banquet, which was catered by Patty's Catering.

The banquet included a program beginning with a prayer by Metropolitan Yuriy. His Eminence spoke on the

importance of supporting the camp and maintaining the Ukrainian culture within our Church youth. The camp alumni sang a song together. Gerald Luciuk spoke to those gathered and Natalie Maruschak read a poem entitled "Прощання з Зеленим Гайем" (Taking Leave of Green Grove Camp).

(continued on p.16)

65th anniversary guests enjoy a delicious meal outdoors on the camp grounds.

Camp anniversary guests enjoy singing.

Memorabilia and photos from past camp sessions were set up for viewing in the old school house.

Green Grove alumni share memories of 65 years of camp history.

Green Grove alumni share fellowship.

Metropolitan Yuriy (centre) with Fr. Patrick Powalinsky and organizer Linda Balon-Smith.

"A Foundation of Faith"

Are you concerned about the future of Orthodoxy in Canada?

Then, please give generously to the Ukrainian Orthodox Church of Canada Foundation!

Donations should be sent to: UOCCF Foundation, 9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba, R2W 1G8. We accept cheques, credit card and "planned giving" payments from individuals, parishes and organizations. To donate online, go to our website at www.uoccf.ca and click on the icon:

"Donate now through CanadaHelps.org".

Does your parish have a project? Please apply to the Foundation for financial assistance using the grant application available on our website. We can help fund workshops, resources, educational materials and outreach projects.

For further information contact:
1-877-586-3093 or foundation@uoccf.ca.

Чи Ви стурбовані майбутністю Православ'я в Канаді?

То, будь ласка, даруйте щедро на Фундацію Української Православної Церкви в Канаді!

Просимо висилати свої пожертви Фундації Української Православної Церкви в Канаді, 9 St. John's Avenue, Winnipeg, Manitoba, R2W 1G8. Раді приймаємо чеки, кредитні картки і на виплат "planned giving" від окремих осіб, а також від парафій та організацій. Просимо заглянути на нашу нову інтернетську сторінку:

<http://www.uoccf.ca>
торкніть іконку **"Donate now through CanadaHelps.org".**

За детальнішою інформацією, просимо телефонувати:
1-877-586-3093 або foundation@uoccf.ca.

Green Grove Anniversary...(continued from p.15)

In a special presentation, Anne Klopoushak presented Irene Yurashak with a painting Irene made back in the 1950s when Irene was a young camper. Irene was also recognized for her dedication and efforts over six years to the camp. Linda Balon-Smith, chair of the 65th anniversary organizing committee, read a speech by Stan Klopoushak that was written when he was director in 1957. To wrap up the day, a fireworks display was enjoyed by the campers and alumni. On the next day, Sunday, the events were attended by approximately 400 people. The final Divine Liturgy of the camp session was con-celebrated by Metropolitan Yuriy together with Very Rev. Archpriest Slawomir Lomaszkiewicz, Very Rev. Archpriest Taras Makowsky, Rev. Patrick Powalinsky, Very Rev. Archpriest Taras Udod, Very Rev. Roman Kocur, Very Rev. Archpriest Bohdan Demczuk and Rev. Charles Baxter. They were assisted at the Altar by sub-deacons Ivan Savyak of Winnipeg, Manitoba and BJ Maskal as well as several altar servers. The Holy Trinity Cathedral choir of Saskatoon, Sask., conducted by Larry Klopoushak, sang the responses to the Divine Liturgy. Liturgical worship was followed later in the afternoon by a final concert for the camp session. Anne Ewanchuk shared some memories of camp back in its

first years of operation in the 1950s. Finally, the alumni joined together with all the campers of the 2014 session to sing two folk songs, "Ой у вишневого садочку" (In the Cherry Orchard) and "Ой чорна я ся чорна" (I have a Dark Complexion). Then, the Green Grove camp session for 2014 closed with the tradition by the flag pole—with everyone holding hands in a circle and singing "Де згода в родині" (Where there is Harmony in the Family). The organizing committee extends special gratitude to those who dedicated their time and effort to assist with preparing for and hosting the 65th anniversary celebration, especially: The Green Grove Board members; Camp cooks Cindy Diodula, Michelle Hudon, Terri-Lynn Kochan and Nancy Litwin, who cooperated with the anniversary volunteers; Camp kitchen volunteers; Camp counsellors; Ihor Kodak for photography; The five mission district parishes who provided food donations or financial donations for food purchases; The clergy of the five mission districts for assisting in promoting the anniversary event; The companies and individuals providing generous donations.

Де згода в родині

Де згода в родині, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона,
Їх Бог благословляє, добро їм посилає,
І з ними вік живе. І з ними вік живе.

Where there is Harmony in the Family

Where there is harmony in the family; Where there is peace and tranquility,
And fortunate are the people, in a life with integrity.
God blesses them forever, with health and prosperity.
He dwells within their hearts, for all eternity.

Memorabilia

- Historical Yearbook
- Historical Power-point
- Camp 2014 Power-point
- Registration goodies bags

The camp still has commemorative items available for the public.
To obtain yours, contact: Linda Balon-Smith 1-306-683-0062

The 65th Anniversary Committee

Linda Balon-Smith, chair
Steve Wojcichowsky, beverages and tent rental
Suzanne Skwarchuk, registration bag donations, t-shirts
Tammi Bohle, Power-point, advertising
Irene Yurashak, registration
Stan and Anne Klopoushak, advisors
Vickie Balon, archives, photos, food

Donation Supporters:

- Registration Bags: Dr. Wes Antosh and Associates, Saskatoon Smiles; Saskatoon Tourism; Ukrainian Museum of Canada, Saskatoon; Warman Dental; Rayner Agencies
- Portable rest-room facilities, generator, grill: Sheryl and Mike Kotelko
- Cabin for the Metropolitan: Maruschak family
- Beverages: Shelby Drilling Services Inc. (David Wojcichowsky)
- Chairs: Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral, Saskatoon, SK
- Flowers: High Style Floral Design (Sonia Luciuk)
- Food donations: Maple Leaf Foods
- Flower arrangement: Kap's Construction (corporate playground sponsor)

**Ivan's
Auto Body Ltd.**

811 Murray Ave., Winnipeg, MB. R2V 4S7

North Perimeter

Ivan's Auto Body Ltd

Murray Ave.

McPhillips St.

Main Street

Garden City Shopping Center

Leila Ave.

Tel.: 334-4754
Fax: 338-3705

Ivan Pecuh

**Certified AUTOPAC
repair center**

COLLISION

GLASS
REPLACEMENT

RESTORATION

INSURANCE
CLAIMS

Listen to our Ukrainian "Zabava" program
every Saturday from:
5:00 p.m. – 5:30 p.m.
On CKJS 810 AM Radio
"Serving the Ukrainian Community for over 29 years"

**ORTHODOX WOMEN'S
RETREAT**

Spiritual Refreshment & Growth in the Foothills

THE BIBLE: OUR BOOK
Fr. David Hovik
St. Andrew Orthodox Church Arlington WA U.S.A.

Friday, September 19 – Sunday, September 21, 2014
Entheos Retreat Center – 20 minutes west of Calgary

Info Contacts: Mat. Barbara Eriksson 403-686-4270 barbara@eriksson-home.net Ghada Ziadeh 403-240-2549 ziadehe@telus.net
Registration Contact: Joan Popowich 403-932-7724 jrpopowichdv@xplornet.com
registration forms available ont <http://www.antiochiandiocese.org/> or www.saintpeter.ca or www.stvlads.com

Please ensure that the icon in this poster is used and disposed of respectfully

Школа

Ean you read the title at the top of this page? If not, it is time for your first lesson in Ukrainian today. The Ukrainian word *школа* means school and is pronounced "shkola".

There are many Ukrainian bilingual and church schools across Canada. Are you enrolled in any of them? If not, it is a good time to begin. Why should we learn Ukrainian? By now, the whole world should have heard about the country called Ukraine, the country of our ancestors. It is a beautiful land located in Eastern Europe. Because of its location and resources, it has been an object of invasion and pillaging throughout history. Today, Ukraine is experiencing aggression and attacks from Russia. Earlier this year in March, Russia occupied the southern peninsula of Ukraine called Crimea. Crimea is a beautiful area surrounded by the Black Sea. The interior has tall mountains and the coastline has numerous beaches and holiday resorts. There are many Russian people, who enjoy the benefits of living in Ukraine, but want it to be part of Russia.

Here are some important basic facts about Ukraine that you may not know.

- Ukraine is geographically located between Europe and Asia. The Western region has been influenced by Europe and the Eastern by Russia and Asia.
- It is a country with a rich culture and ancient history.
- Prince Volodymyr brought Christianity officially to his Empire of Kyivan Rus' in 988. The Orthodox Church thrives on the Ukrainian lands today despite living through such dark periods of history such as the communist era of the 20th C when the Church was actively destroyed.
- Ukraine has an area of 603,550 square kilometers, or 232,000 square miles. It is about

Map of Ukraine.

the size of the province of Manitoba or Alberta. It has 4,558 km of borders with 7 different countries.

- Its geographical features include forests and marshlands in the north, central prairie Steppes, which are rolling hills with rich agricultural lands, tall Crimean Mountains and lowlands along the Black Sea in the south, the Carpathian Mountains and alpine meadows in the West.
- Ukraine is divided into 24 administrative regions called oblasts as well as the autonomous republic of Crimea. Many of the Ukrainian pioneers to Canada came from the Western oblasts like Ternopil, Ivano-Frankivsk and Chernivtsi oblasts.
- The national symbols of Ukraine are the Trident and the sky blue and yellow flag. The colours of flag are said to represent the blue skies and the yellow wheat fields that are so characteristic of Ukraine.
- The Trident coat-of-arms dates back to the times of St. Volodymyr the Great more than a thousand years ago.
- The Ukrainian national anthem is *Ще не вмерла Україна* (*Sche ne vmerla Ukraina*) which translates as *Ukraine Has Not Perished*. It can be heard sung in Canada among the Ukrainian community at various events to honour our ancestry.
- When our ancestors immigrated to Canada, they brought with them a rich collection of an-

cient traditions and, of course, the Ukrainian language. We have the freedom to use the Ukrainian language in Canada thanks to Canada's policy to support and promote multiculturalism.

The early Ukrainian immigrants to Canada spoke a variety of the colourful dialects from these Western regions of Ukraine. Western Ukraine has the greatest diversity of dialectal differences of the Ukrainian language. This means differences in words used, spelling and pronunciation. Each of them reflects the cultural development of the region and should be respected and maintained. Today, public education has standardized the language, erasing much of this diversity. Preserving the language in Ukraine before its independence proved to be difficult. The Ukrainian people were forced to use Russian in the workplaces and schools. That is why it is so important for us to learn Ukrainian when we have the freedom to do so. Ukrainian is not easy to learn because it uses the Cyrillic alphabet. Once you learn the alphabet, it is easy to pronounce the words because each sound corresponds to a particular letter. It makes a lot of

sense that we should familiarize ourselves with the language so that we can follow and fully participate in the many cultural traditions. We can better appreciate the meanings connected to the making of *pysanky*, or Easter eggs, Christmas carols, embroideries, traditional foods and music, as a few examples. The famous song of the Christmas-New Year's season, *Щедрик* (*Shchedryk*), known throughout the world as *Carol of the Bells*, was composed by Ukrainian composer Mykola Leontovych.

Now, for your first Ukrainian language lesson:

- I go to school. Я їду до школи (ya ydoo do shkoly)
- I go to church. Я їду до церкви (ya ydoo do tserkve)
- How are you? Як ся маєш? (yak sya mayesh) (*dialect*)
- Fine, thank you. Добре, дякую (dobre, dyakuyou)

Keep learning! Hopefully, you will visit Ukraine one day. It is a beautiful country. Ukrainians are very hospitable and friendly. There is so much to see. Besides the beauty of the land itself, there are many historic places of interest such as castles, churches and museums that date back over a thousand years.

До побачення! Good-bye!

Dobrodiyka Jane

National Anthem of Ukraine

■ The National Anthem of Ukraine was written in 1862 by Pavlo Chubynsky with music by Mykhailo Verbytsky in 1863. It was adopted as the official anthem of the modern state of Ukraine on Jan. 15, 1992. Changes to the words were adopted in 2003. The official lyrics since 2003 are:

Ще не вмерла Україна і слава, і воля,
Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.
Згинуть наші воріженьки, як роса на сонці.
Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.
Душу й тіло ми положим за нашу свободу,
І покажем, що ми, браття, козацького роду! (x 2)

Ukraine's glory has not yet died, nor her freedom,
Upon us, fellow compatriots, fate shall smile once more.
Our enemies will vanish, like dew in the morning sun,
And we too shall rule, brothers, in a free land of our own.
Souls and bodies we will lay down, all for our freedom,
And we will show that we, brothers, are of the kozak nation! (x 2)

Ukraine State Coat-of-arms

The state coat-of-arms of Ukraine is commonly called the *Tryzub* (*Тризуб*), or Trident. It has a blue shield with a gold trident. It represents the Triune God on earth and in heaven. It appears on the Presidential Standard of Ukraine. This coat-of-arms was officially adopted on Feb. 19, 1992. The official symbol was designed by Andriy Hrechko, Oleksiy Kokhan and Ivan Turetskiy.

—Encyclopedia of Ukraine

Searching for Family Members/Offspring of the Pioneers of the Gardenton St. Michael's Historic Ukrainian Orthodox Church

The Friends Committee of the church is seeking family members of the original, first and second generation settlers (many are buried in the church cemetery). If you are related to these pioneers, please write to the Historical Committee at the following address with your contact information:

Friends of Historic St. Michael's
Ukrainian Orthodox Church in Gardenton, Manitoba
c/o Box 361, Selkirk, Manitoba R1A 2B3

St. Andrew's College in Winnipeg Колегія Св. Андрея у Вінніпезі

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG • UNIVERSITY OF MANITOBA
29 DYSART ROAD, WINNIPEG, MANITOBA R3T 2M7 TEL: (204) 474-8895 FAX: (204) 474-7624

— This page is submitted by the St. Andrew's College Administration and Board of Directors.

КОЛЕГІЯ СВ. АНДРЕЯ У ВІННІПЕЗІ

запрошує Вас на

ІНАВГУРАЦІЮ 2014 р. І ВРУЧЕННЯ НАГОРОД

у неділю 21-го вересня 2014 р.
о год. 2:00 по обіді у головній залі Колегії Св. Андрея.
Після урочистої Програми буде прийняття.

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG

invites you to the

2014 INAUGURATION AND AWARDS CEREMONY

on Sunday, September 21, 2014 at 2:00 p.m.
in the Main Hall of St. Andrew's College
Reception to follow

ST. ANDREW'S COLLEGE
and

**MANITOBA PROVINCIAL
USRL-CYC**

CHARITY AUCTION

Saturday, October 4, 2014

Beginning at 7:00 p.m.

St. Andrew's College
29 Dysart Road, University of Manitoba

FREE ADMISSION

**Complimentary Desserts and Beverages
during the Auction**

Provided by St. Andrew's Catering

For more information please call 474-8895

**В Колегії Св. Андрея
на Богословському**

Факультеті

відбудеться вечірній курс

ЕТИКА 336

щопонеділка від 7:00 - 9:45 год. вечора
Професор: прот. Роман Божик

St. Andrew's College
Faculty of Theology Evening Course

ETHICS 336

(Anthropology of Women and Gender Issues)

Instructor: V. Rev. Archpriest Roman Bozyk

Classes held Mondays 7:00 p.m. - 9:45 p.m.

First Class: Monday, September 8, 2014

Tuition: \$400

Auditor: \$200

For further information, please contact:

Telephone: 474-8895 Fax: 474-7624

All are Welcome!

St. Andrew's College in Winnipeg,
29 Dysart Road, Winnipeg, MB R3T 2M7

Студент Колегії Олег Романина

■ Олег Романина народився в селі Павлів, Львівської області. Коли йому було 2 роки, разом з батьками переїхав до міста Житомира, а згодом до селища Брусилів, Житомирської області.

У 2001 році Олег пішов до першого класу Брусилівської Загальноосвітньої школи. У 2002 році вступив до Брусилівської музичної школи на клас фортепіано. З дитячих років цікавився церквою, а оскільки його батько священник, це тільки сприяло його розвитку на духовній дорозі. Олег приймав активну участь у всіх заходах, що відбувалися у церковному житті: вертепи, колядки, урочисті святкування парафії.

У 2010 році закінчив музичну школу, а згодом, у 2012 році закінчив і загальноосвітню школу. У 2012 році успішно здав вступні іспити і був прийнятий на перший курс Київської Православної Богословської Академії при Михайлівському Золотоверхому Соборі.

Олег був зарахований до класу КПБА, а також на місце лавочника

до академічного храму імені Святого Апостола і Євангелиста Іоана Богослова. Він приймав активну участь у заходах КПБА і у житті монастиря.

В січні 2014 року Олег вступив до Колегії Святого Андрея у Канаді, у місті Вінніпег.

ESTATE DONATION

*St. Andrew's College in Winnipeg
has been remembered in the will of
a generous supporter of the College.*

We acknowledge with gratitude the Estate of

† Mary Stratychuk

for the generous donation.

May she rest in peace and may her memory be eternal!

Вічна їй пам'ять!

Residence Applications

We are now accepting St. Andrew's College **Residence applications for the 2014-2015 academic year.** Any students who wish to book a room are urged to **contact the Residence Supervisor, Genia Bozyk, as soon as possible at** (204) 474-8895 or email st_andrews@umanitoba.ca

Accommodations will be assigned on a first-come, first-served basis with preference given to returning students.

**Manitoba Provincial CYC-USRL Convention
(TYC-UOMA, C.Y.K.-UWAC, CYMK-UOY)**

Saturday, October 4, 2014

St. Andrew's College, 29 Dysart Road, Winnipeg, MB

Theme: "The 200th Anniversary of the Birth of Taras Shevchenko"

PROGRAM

- 8:30 a.m.

- Registration and Refreshments
- 9:00 a.m.

- Молебень • Moleben'
- 9:30 a.m.

- Official Opening
(Moderator - Olena Garrity, MB Prov. CYC-USRL President)
- Procession with Banners
- Opening Prayer
- Prayer Honouring the Memory of Deceased CYC-USRL Members
- Election of Convention Secretary
- Greetings:
 - His Eminence Metropolitan YURIJ
 - Rt. Rev. Fr. Victor Lakusta, UOCC Chancellor
 - National Presidents
 - CYC-USRL - Tony Harras
 - C.Y.K.-UWAC - Geraldine Nakonechny
 - TYC-UOMA - Emil Yereniuk
 - CYMK-UOY - Katrina Baziuk
 - Provincial Presidents
 - TYC-UOMA - Myroslaw Bugera
 - C.Y.K.-UWAC - Dobr. Orysia Ehrmantraut
 - CYMK-UOY - Natalia Ivaniv
- 10:00 a.m.

- Separate Sessions (TYC-UOMA, C.Y.K.-UWAC, CYMK-UOY)
- 12:00 p.m.

- Lunch
- 1:00 p.m.

- Joint Session
(Moderator - Myroslaw Bugera, MB Prov. TYC-UOMA President)
 - Keynote address - Iryna Konstantiuk,
 "Teaching Shevchenko in the Bilingual School System"
 - Acceptance of 2012 Convention Minutes
 - Reports:
 - MB Prov. CYC-USRL President (Olena Garrity)
 - MB Prov. CYC-USRL Treasurer (Daria Hyworon)
 - SUS Foundation
 - Museum (Margaret Pestrak)
 - Ukrainian Voice (Maria Bosak)
 - MB Provincial CYC-USRL Executive Election
 - Resolutions
 - Results of Elections
 (C.Y.K.-UWAC, TYC-UOMA, CYMK-UOY)
 - Verification Committee Report (Taras Monastyrski)
- 4:30 p.m.

- Вечірня - Vespers
- 5:00 p.m.

- Banquet - Presentation by Nataliia and Sergii Obratsov
 "The Face of Shevchenko at Maidan"
- 7:00 p.m.

- Charity Auction

Convention Registration Fee - \$55 (all inclusive) CYMK - \$20

*** Additional Banquet tickets may be purchased for \$25 per ticket.**

Saskatchewan Provincial USRL Conference

Regina Sask, September 26-27, 2014

REGISTRATION FORM

*Please complete and return one Registration Form for each person attending.
(Please print)*

Surname: _____ Given Name: _____

Address: _____

Town/City: _____ Province: _____

Postal Code: _____ Phone: _____ Cell: _____

Email: _____

Please check those that apply:

- 1) Elected Delegate (full voting privileges) from (Branch, etc.) _____
 ___ UWAC ___ TYC ___ CYMK ___ Museum
 ___ CYC Foundation ___ St Petro Mohyla Institute
Position, if on the Executive: _____
 ___ Local ___ Provincial ___ National
- 2) Guest: (check one) (non-voting)
 ___ I am a member of the following organization: _____
 ___ I am not a member of any organization listed above.

- 3) Representative from: (non-voting)
 ___ Ukrainian Voice ___ Promin ___ Visnyk ___ St Andrew's College

- 4) _____ Clergy (non-voting)

- 5) Please specify special meal requests (i.e., allergies, diabetic) _____

Note: *Consent required for those under 18, and without parents attending.*

Signature of parent or guardian: _____

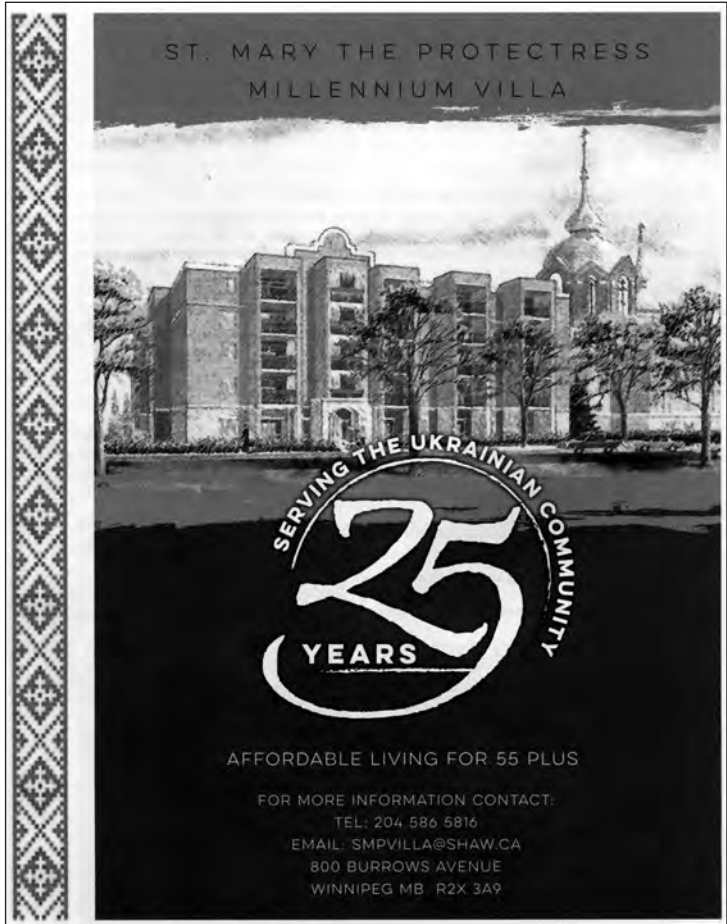
Registration FEE: \$100 for adults. \$50 for youth and CYMK.
Extra meal tickets: \$15 each for convention lunch.
\$25 each for convention banquet.
Extra meal tickets (banquet) may be purchased for those not registered.

Registration Fee	\$ _____
Extra meal (banquet) tickets	\$ _____
Total amount enclosed	\$ _____

MOVING???

Please forward your old address and your new address to the Office of the Consistory so that we can keep your subscription current.
Visnyk / The Herald, 9 St. John's Avenue, Winnipeg, MB R2W 1G8 or
e-mail to: **Valentyna Dmytrenko—finance2@uocc.ca**

Відзначення 25-ліття Дому св. Покрови

У неділю 14 вересня 2014 р. громада Собору св. Покрови у Вінніпегу відзначить важливу подію. А саме, двадцяти п'яти ліття відкриття житлового будинку для громадян старшого віку, Дому св. Покрови при вулиці Боровс 800.

У неділю 10 вересня 1989 року урочисто і офіційно було відкрито Дім св. Покрови. Ця подія здійснила мрію громади Собору св. Покрови у Вінніпегу, щоб при самому Соборі поміщався дім для громадян старшого віку українського походження.

Плани будови склалися ще в 1969 році коли Будівельний комітет під головуванням бл. п. Михайла Чайковського визнав потребу мати житло для громадян старших віком. При допомозі Братства св. Покрови закуплено земельну ділянку і будинки на схід від Собору. Будівельний комітет за співучастю Братства св. Покрови придбали поважну суму коштів. Ці фонди зросли при допомозі таких церковних організацій як Жіноче Товариство ім. Княгині Ольги, Сестрицтва Собору та приватних пожертв.

В 1987 році заснована некомерційна корпорація під назвою **"Український Православний Дім св. Покрови"** для будови житлового дому для старших громадян віком 55 років і більше. Архітектурна фірма L. M. Architectural Group у Вінніпегу одержала замовлення на побудову Дому.

Відзначаючи Тисячоліття Християнства в Україні, дня 24 липня 1988 року відбулося офіційне означення та освячення місця забудови, а це означало початок будови Дому св. Покрови. Його Блаженство Митрополит Василій поблагословив площу.

Дирекція та управа дому св. Покрови вітають усю українську громаду із цим 2014-им роком, в якому відзначаємо двадцять п'ять років від офіційного відкриття. Вже двадцять п'ять років Дім св. Покрови при вулиці Боровс 800 служить українським громадянам старшого віку від 55 років і більше.

Запрошуємо усю українську громаду завітати до нас на вулиці Боровс 800 подивитися на наше приміщення, в якому панує українська атмосфера та можливо записати своє ім'я на майбутнє проживання в Домі св. Покрови, який є унікальний цього роду житлом запланованим, збудованим і являється власністю громади св. Покрови. Тож, запрошуємо на **"День відкритих дверей"** і прийняття з нагоди 25-ліття у **неділю 14 вересня від 1 до 4 години по полудні**. Прийняття почнеться о 1-ій годині Молебнем подяки.

For information: **Tel.: 204-586-5816 Email: SMPVILLA@SHAW.CA**
800 Burrows Avenue, Winnipeg, MB R2X 3A9

His Eminence Metropolitan Yuriy delivers the homily.

■ **WAKAW, SK**—The 2014 session of *Zeleniy Hay*-Green Grove (Зелений Гай) Camp session took place from July 6-20, 2014. Once again, Green Grove had a very successful year with a maximum level of registered campers. Many staff and volunteer members ensured a safe and fun-filled camp session. The female counselors were Alanna Paulsen, Anastysia Klymenko, Ashley Kowalchuk, Megan Gallagher, Megan Rutherford, Mykaela Kelmke, Olga Morozova, Riley Bohle, Shania Morrison-Baraniecki and Taylor Dawiskiba, who oversaw the cabins of the female campers. The male counselors were Marek Pshebylo, Mark Jones, Michael Lo-

Green Grove 2014 Holds Successful Session

maskiewicz, Rychel Smith and Vladyslav Managarov, who supervised the boys' cabins. The kitchen staff and the many volunteers assisting in the kitchen prepared the wonderful food for the two week session: Michelle Hudon, Cindy Didula, Terri-Lynn Kochan, Nancy Litwin, Cheryl Beaudoin, Camille Yuzik, Donna Zaleschuk, Marian Yuzda, Kathy Yuzda and Stefania Luciuk. The maintenance was taken care of by John Didula and George Wing.

As in previous sessions, the campers had an opportunity to participate in many cultural activities from our rich Ukrainian heritage, including various crafts, singing and dancing as well as recreational activities such as swimming and canoeing. Camp director Jordan Wellbourne and assistant director Megan Gallagher, both returning for their second year, ran the camp with remarkable skill.

In addition to the full slate of activities for the regular camp session, the 2014 campers received a special treat. This year, Green Grove Camp celebrated its 65th anniversary with the official celebrations taking place at the end of the camp session. As part of the commemorative program (see p.14), His Eminence Metropolitan Yuriy, Archbishop of the Central Eparchy, was invited to the camp to attend the anniversary commemorations. His Eminence con-celebrated the Hierarchical Divine Liturgy together with seven priests from surrounding parochial districts. All of the campers participated in the worship service in various capacities. Some assisted at the Altar as Altar servers. Others welcomed His Eminence, scattering flower petals as the Eparchial Hierarch entered. Still others used their gift of music to participate in the choir

singing the liturgical responses. It was a memorable experience for all campers, staff and visitors of this year's camp session. Once again, a final concert was held to wrap up the two week session, which was heartily enjoyed by the audience.

Another successful year would not be possible without the countless volunteers doing their part for the success of the 2014 camp session. The Green Grove camp board expresses its appreciation to all volunteers whether they gave their time and talents for an hour, a day, a week or more. The camp board, staff and campers recognize and appreciate these efforts and material and monetary contributions. Gratitude is also extended to the camp board for its commitment to Green Grove camp for the 2014 year. They include: Rob Sholter, secretary; Irene Yurushak, treasurer; Ben Hladun and Mike Kotelko, maintenance; Cheryl Kotelko, rentals; Corinne Wachniak and Tammy Allan, advertising; Andrew Kosowski, fundraising, and the two members-at-

large, Vicki Balon and Peter Yuzik.

Green Grove camp has been truly blessed to have the support of so many people to keep it running for all of these years for the benefit of the hundreds of campers who have attended over 65 years of camp sessions. The board hopes that this support continues so that future generations may too enjoy the amazing place called Green Grove Camp in Saskatchewan.

—Cheryl Carlson, acting president,
Green Grove Camp 2014

The anniversary cake on display.

Metropolitan Yuriy con-celebrates the Divine Liturgy with Central Eparchy clergy.

The weekend camp events were attended by approximately 400 people.

Guests enjoy the final concert.

Prayer for the academically underachieving teenager

■ O, Jesus Christ our Lord God, with the grace of the All-Holy Spirit descending in the form of tongues of fire, You truly dwelled in the hearts of the Twelve Apostles and opened their mouths and began to speak in other languages: O, Jesus Christ our Lord, send Your Holy Spirit upon this young person (*name*) and plant in their ears and heart the Holy Commandments that Your Blessed Hand laid out in the tablets by the Law of Moses, now and forever and ever. Amen.

Молитва за підлітка, який погано навчається

■ Господи Ісусе, Христе Боже наш, Ти, що благодаттю Всесвятого Духа (Який у вигляді вогняних язиків зійшов) істинно вселився у серця дванадцяти апостолів, та відкрив їхні уста і почав говорити іншими мовами: Сам, Господи Ісусе, Христе Боже наш, пошли того Твого Святого Духа на цього отрока (*ім'я*) і насади у вухах його серця святі заповіді, які Твоя пречиста рука законодавцю Мойсею накреслила на скрижалях, нині й по всякчас, і навіки віків. Амінь.

The Green Grove campers prepare for the final concert of the camp session.

Trident Camp Marks 60 Years

■ **CRYSTAL LAKE, SK**—Tryzub-Trident Camp welcomed 54 campers to its 2014 summer camp session July 6-20, 2014 at Crystal Lake, Saskatchewan. Our staff consisted of two senior and 8 junior counselors, two priests, the Ukrainian language teacher, cook and administrator, who was also the music teacher. The counselors included Britanny Procyshyn, Hannah Scherban, Tatianna Ochitwa, Iryna Yushchyk, Larissa Bellinsky, Misha Tymbal, Kegan Lavoy, Andriy Tkach, Tim Ostryzniuk and Keir Fedorchuk.

The morning activities were divided into three sections with the groups of campers rotating through religious classes, Ukrainian classes and crafts. Clergy providing pastoral services for the camp session were Fr. Michael Faryna from Canora and Very Rev. Archpriest Mel Slashinsky from Yorkton for the second week. As part of his religion class sessions, Fr. Mel presented an important topic on one of the modern social problems; respect and bullying.

Fr. Mel and Fr. Michael con-celebrate the Divine Liturgy.

Bullying is a key issue for youth today in schools and groups. Fr. Mel stressed the theme of our Lord Jesus Christ's love for all. Ukrainian teacher Mariya Volyk taught the campers two Taras Shevchenko poems and performed a song Kozachka. Kolach-making was one of the campers' favourite projects during the crafts session. Rose Remenda guided each camper in making their own kolach, a traditional Ukrainian bread. The campers were able to take their bread home to share with their family.

The afternoons were filled with activities such as swimming, gatherings, music, dance and sports. The campers' favourite activities were the slip and slide, zip line, volleyball, basketball, sand box, kite flying and many field games. The campers also enjoyed movie nights on the large screen in the dining hall. One of the most popular activities was the dance night that traditionally closed with the kolomayka in which all the campers participated and tried out their newly-learned Ukrainian dance steps. The classes on Ukrainian dance remained the most popular part of the camp. Campers were divided into three groups according to previous experience. The campers learned new steps and practiced each evening. At the final concert on Sunday, the campers showed off their newly-acquired skills for their parents and guests.

Campers participated in another camp tradition—assembling the camp year book. At the end of the session, each camper received a year book as a

Campers and staff of the 2014 Trident Camp session by the church.

keepsake of their experiences at Camp Trident 2014. This year marked the 60th anniversary of Camp Trident. It was celebrated with each camper and staff member receiving a Camp Trident 2014 t-shirt with a commemorative 60th anniversary logo. Taras Korol compiled a beautiful book on the history of Camp Tryzub (Trident) Ukrainian Orthodox Church camp from 1954-2014 to celebrate its 60th anniversary.

The final day of camp, on Sunday, began with the Divine Liturgy celebrated by Fr. Mel and Fr. Michael. This was followed by lunch for campers and guests. While guests enjoyed their meal, the campers prepared for the final concert. The campers were very eager to display all of their achievements acquired during the two weeks of camp. Doris Makowsky, a local camp volunteer and camp director from the early

years, provided a brief history the camp, recalling its origins and development over 60 years. Doris has a long connection to the camp. In the past, she had been part of camp administration, and she sent her own children and grandchildren to the camp. She is always happy to see children coming to camp from all areas of Canada. The 2014 camp session closed with the traditional assembly of the campers at the cross on the hill where they joined hands and sang *De zhoda v rodyini* (When there is harmony in the family). Fr. Mel led the closing prayer.

The camp board thanks all those who made monetary, food, time and other donations to this year's session of Trident Camp to make the 2014 session a success.

—Leona Procyshyn,
Trident Church camp board

Traditional gathering of the campers at the cross on the hill where they joined hands and sang "De zhoda v rodyini."

The campers sing a song that they learned at the final concert.

Prayer of the school student

■ Most beloved Jesus! With my whole heart I thank You for Your kindness for the opportunity to go to school. With gratitude, I pledge to study diligently. I vow to always be courteous and obedient to my teachers for I know that You, O Jesus, growing up in Nazareth, were alert, attentive and obedient to Your Mother and guardian St. Joseph. Bless me, beloved Saviour! By Your grace, help me to carry out my obligations so that I may study conscientiously and bring more glory to You, bring comfort to my parents, bring honour to the Ukrainian people and benefit to my soul and body. Amen.

Молитва учня (учениці)

■ Мій любий Ісусе! З цілого серця дякую Тобі за ласку, що можу ходити до школи. З вдячності за це обіцяю добре навчатися. Обіцяю завжди бути чемним (чемною) і слухняним (слухняною) перед моїми вчителями, бо знаю, що й Ти, любий Ісусе, зростаючи в Назареті, був пильним, уважним і слухняним Своїй Матері та опікунові, святому Йосифові. Благослови мене, Любий Спасителю! Твоєю Ласкою допоможи мені, щоб я виконав (виконала) мої постанови, щоб я добре навчався (навчалася) і тим приносив (приносила) Тобі більшу славу, батькам потіху, українському народові честь, а собі, як для душі, так і для тіла, користь. Амінь.

Prayer for the beginning of the school year

■ O, God, hear our prayers which we lift up to You with deep faith through the great Teacher Jesus Christ our Lord, who lives and reigns in the unity of the Holy Spirit. May the Almighty God bless the school students and guide them in the new academic year so that they may recognize His Wisdom and well prepare themselves to fulfill their life calling with diligent study. May Jesus Christ, the Son of God and their True Teacher illuminate them with His Word so that they may follow Him in the new academic year and grow in His friendship and love. And may the Holy Spirit, who has always guided them since Baptism, give them courage and endurance so that they may bring others to Jesus Christ through their words and example. May they all receive the blessings of the Almighty God the Father, the Son and the Holy Spirit. Amen.

Молитва на початок навчального року

■ Боже, вислухай наші прохання, які ми з глибокою вірою підносимо до Тебе через найкращого Учителя Ісуса Христа, нашого Господа, який Живе і Царює в Єдності Святого Духа. Нехай Всемогутній Бог благословить учнів і провадить їх у новому навчальному році так, щоб вони пізнали Його Мудрість і старанним навчанням добре готувалися до виконання свого життєвого покликання. Нехай Ісус Христос, Божий Син і Єдиний їхній Учитель, освітлює їх Своїм Словом, щоб вони у новому навчальному році йшли за Ним і зростали в Його Дружбі і Любові, а Дух Святий, який від Хрещення постійно їх провадить, дав їм мужність і витривалість, щоб вони словом і прикладом привертати до Ісуса Христа ще й інших людей. Нехай усіх їх благословить Всемогутній Бог Отець, і Син, і Святий Дух. Амінь.

100th Anniversary of National Internment Operations

■ OTTAWA, ON—Canadians marked the 100th anniversary of Canada's first national internment operations with the unveiling of over 100 commemorative plaques across the country on Aug. 22, 2014. The commemorative events were timed to take place at 11:00 a.m. local time, forming a wave of ceremonies across the country from Amherst, Nova Scotia to Nanaimo, British Columbia. The ceremonies honoured the victims of the internment operations of 1914-1920, in which thousands of people were identified as "enemy aliens" and detained in labour camps across Canada under security measures authorized during World War I. "A century ago, as a result of fear generated by the onset of the First World War, thousands of new immigrants of European origin were interned during the First World War even though there was no proof that they posed a threat to Canada," read a statement from Prime Minister Stephen Harper to remember those interned. Most of those being held had passports from the Austro-Hungarian Empire, including Ukrainians, Croatians, Czechs, Hungarians, Slovaks, Germans, Serbians, Bulgarians, Romanians, and members of the Ottoman Turkish Empire, such as Armenians and Alevi Kurds.

"The trans-Canadian nature of this commemoration and the permanence of these plaques for me symbolize the enduring nature of Canadians' commitment to heed the lessons of this period in our history," added Senator Raynell Andreychuk, who attended a ceremony at the Ukrainian Museum of Canada in Saskatoon, Sask. "Today, the descendants of internees of Ukrainian, Croatian, German, Hungarian, Polish, and other ethnic origins, will be gathering in churches and community centres across the country to pray and to reflect on this sad moment in our history. I encourage all Canadians to take part in these events," stated Prime Minister Stephen Harper in his statement.

At the unveiling time of 11:00 a.m. in Winnipeg, Manitoba, His Eminence Metropolitan Yuriy, together with Chancellor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta and clergy from the Winnipeg deanery at the Holy Trinity Metropolitan Ukrainian Orthodox Cathedral blessed the plaques that were mounted at the Consistory Office and UOCC churches in Winnipeg. The locations of plaques in the Ukrainian Orthodox Church of Canada in Winnipeg included: Holy Trinity Metropolitan Ukrainian Orthodox Cathedral, the Office of the Consistory, All Saints Ukrainian Orthodox church, St. Ivan Suchavsky Sobor, St. Andrew's College and St. Michael's UOC. The events were organized by the Ukrainian Canadian Civil Liberties Foundation with support from the Endowment Council of the Canadian First World War Internment Recognition Fund.

—PMO Press Office; pm.gc.ca; UCCLF

His Eminence Metropolitan Yuriy, together with Chancellor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta and clergy from the Winnipeg deanery, blessed the plaques.

Notice to Contributors

The Visnyk / The Herald greatly appreciates and welcomes your contributions of materials about parish community life and activities for publication. Regarding accompanying photographs of events, we ask contributors to select photographs that best represent the event(s) in the written text. Due to space limitations, we ask contributors to prioritize (number in order of importance), and limit the number of photos being sent (max. 6).

Please note that the Visnyk / The Herald reserves the right to edit materials and select photographs that best reflect the mission of Visnyk / The Herald.

For further inquiries, please call the Editorial Office or email visnyk@uocc.ca

Traveling Shevchenko Exhibition Tours Manitoba

■ WINNIPEG, MB—His Eminence Metropolitan Yuriy together with His Eminence Metropolitan Lawrence of the Ukrainian Catholic Church Archdiocese of Winnipeg and Minister of Multiculturalism and Literacy Hon. Flor Marcelino, representing the Manitoba Government, participated in the official ribbon-cutting for the traveling Shevchenko exhibit at the Manitoba Legislative Building in Winnipeg, Manitoba on July 16, 2014. The unveiling was organized by the Ukrainian Canadian Congress-Manitoba Provincial

Council. The exhibit commemorates the 200th anniversary of the birth of Ukrainian national poet Taras Shevchenko. It remained on display at the legislature throughout July, traveled to Dauphin, MB for the Ukrainian Festival and to Winnipeg for the Folklorama cultural festival. The goal of the exhibit is to raise awareness about Shevchenko's cultural importance within the Ukrainian community as well as within the wider Canadian public.

—Ukrainian Voice; www.ucc.ca

Statement by the Prime Minister of Canada on Black Ribbon Day

■ OTTAWA, ON—Prime Minister Stephen Harper issued the following statement on August 23, 2014 to mark Black Ribbon Day, the National Day of Remembrance for the Victims of Communism and Nazism in Europe: "Black Ribbon Day is a time to mourn the victims of communism and National Socialism in Europe and to honour those who lost their lives under these evil regimes. Today, we also pay tribute to the courageous men and women who fought back against oppression and tyranny. Black Ribbon Day marks the anniversary of the infamous 1939 Molotov-Ribbentrop Pact between the Soviet Union and Nazi Germany, which directly led to the occupation of most of Central and Eastern Europe and the senseless slaughter and oppression of millions. As we mark Black Ribbon Day, we should remember that men, women and children in many parts of the world continue to face violence and repression from totalitarian regimes and dehumanizing ideologies. Canada strongly denounces such actions as they deny the intrinsic dignity and worth of every person, which is the foundation of a free and just society.

Our Government is committed to honouring and remembering the victims of communism and Nazism. That is why we are helping to create a monument in our Nation's Capital that will honour the hundreds of millions of men, women and children who struggled against the tyranny of communism. It is also why we are building a National Holocaust Monument in the National Capital Region that will preserve the memory of the Holocaust and its victims. On this important day, I encourage all Canadians to join our Government's efforts to promote and protect the values of freedom, democracy, human rights and the rule of law around the world, and to do what we can to ensure that the wrongs committed during the darkest chapters of human history are not repeated."

—Office of the Prime Minister
Press Office

*In Winnipeg, Manitoba, Black Ribbon Day was commemorated at St. Mary the Protectress Ukrainian Orthodox Cathedral followed by a program.

Questions,

please call our toll free number

1-877-586-3093

Please visit our Website: **www.uocc.ca**

Божа гора в документальних та історичних джерелах

Володимир Рожко—Кандидат церковно-історичних наук, історик-архівіст, дійсний член ІДВ у Вінніпезі і його представник в Україні, почесний професор Східноєвропейського Національного університету ім. Лесі Українки, викладач Волинської Православної Богословської академії

(продовження з минулого числа)

■ Скельно-печерні монастирі на Божій горі, як і в Почаєві, інших місцях Волині, закладали інокі, які шукали відлюдних місць для своїх чернечих подвигів, а через них свого спасіння. Як правило, ченці анахорети, келіоти поселялися в печерах, рідко в природних. В Русі-Україні чернець, ставши на шлях спасіння, шукав відлюдне місце, викопував, вибивав в скелі власноруч печеру, бо саме така була Богоугодна Спасителю, Богоугодним місцем для спасіння і глибоко шанувалася як серед насельників печерних монастирів такі вірних. Підтвердження про це знаходимо в "Літописі руському", коли преподобний Антоній Печерський власноруч викопав печеру, жив в ній і якою поклав початок Києво-Печерського монастиря:

—І став він жити тут, молячи Бога, їв хліб сухий, і того через день, а води в міру заживаючи, і копаючи печеру, і не даючи собі покою ні вдень, ні вночі,—в трудах перебуваючи, і в неспанні, і в молитвах. І настановив він (Антоній) їм ігумена, на ім'я Варлаам, а сам пішов у гору, викопав печеру, яка є під новим монастирем, і в ній і скончив він життя своє, живши в чесноті і не виходячи з печери сорок літ,—і ніколи, і нікуди.¹¹

Отож, прикладом в копанні печери власноруч для преподобного Антонія був його попередник преподобний Іларіон, а той в свою чергу мав наставників грецьких, руських ченців анахоретів з Мефодієвської доби. Саме такі власноруч викопані, видовбані печери на думку літописця були угодні Богові.

—Многі бо монастирі цесарями, і боярами, і багатством поставлені, та не такі вони, як ті, що поставлені сльозами, і постом, і молитвою, і неспанням. Антоній бо не мав ні золота, ні срібла, а досяг усього постом і сльозами.¹²

Таку глибоку пошану до печерних монастирів і їх насельників-ченців, які прийшли в них спасатися шляхом важкої фізичної праці, постами, молитвами, сльозами, неспанням, бачимо з боку як самих ченців так і вірних у Візантії, а відтак і у нас в Україні, а на історичній Волині зокрема.¹³

На святій Божій горі маємо два

види печер—природні, розширені людською працею, та власноруч вирубані, які служили за келії ще і в добу Преподобного Іова, який сам, його учні приходили сюди з Почаєва усамітнитись, щоб побути своїми молитвами наодинці з Господом. Найдавніша і найбільш шанована печера на Божій горі була вирубана в скелі ще ченцями Мефодієвської і пізнішої Володимирської доби.¹⁴

Природні печери, як правило, були тимчасовим місцем спасіння іноків через молитви, пости, важку фізичну працю, тобто місцем чернечих подвигів, одночасно ченці ще з доби св. Кирила і Мефодія власноруч вирубували в скелі печеру де влаштували церкву, келії, а складським, побутовим приміщенням служили їм природні.

Справді, до знищення 1961 року московськими кеґебівськими варварами цього святого місця на Божій горі, можна було лише дивуватися майстерності ченців, які примітивними знаряддями праці IX-X ст. не лише вирубали печеру, а й відшліфували гладенько стіни, стелю. Склею, в якій вирубували печеру, де влаштували монастир ченці вибрали не випадково, як і місце поселення—Божу гору. Їх привело до неї Боже Провидіння, а скелю вибрали тому, що за переказами збереженими в народі, іншими усними джерелами на ній відбулося знамення Боже, з'ява Божої Матері, яка залишила на ній свою Стопу. Одне з усних джерел про це повідомляє:

—Богоматір ішла вдруге рятувати ченців Почаївського монастиря від татар, від неминучої загибелі, то ступила однією ногою на вершину Божої гори, а другою на Почаївську гору. І залишилися після цього на камені відбитки її святих стоп. Із них забило джерело з чудодійною лікувальною водою.¹⁵ Як і ж знаряддя праці використовували ченці анахорети, коли вирубували в скелі печеру і облаштовували печерний монастир, залишається загадка, але, що вона не природна свідчили її гладенькі кам'яні стіни, майстерно відшліфовані.

Справжнім дивом природи, даром Божим, творінням рук Творця є джерело з чудодійною водою на вершині Божої гори, до якого віками приходили прочани помолитись

і напиться води, набратись сил духовних і фізичних.

Про існування тут ще в XIII ст. печерного спільножитного монастиря знаходимо в документальних та історичних джерелах. В одному з них датованому 1224 роком читаємо, що в 1224 році упокоївся в Бозі ігумен монастиря Бережецького (місто Бережці за 2 км від Божої гори, тому й монастир називався Бережецьким) отець Сисой Дорговиж, а того ж місяця преподобний Мефодій призначив ігуменом Симона в монастирі Поча-Діва (Почаєві) і слава в монастир Бережецький законника співака Степана, і сповідника Ісидора і учителя Павла.¹⁶

В добу преподобного Іова Залізо, ним було заново відновлені печерні монастирі історичної Крем'яничини в Стіжку, Збаражі, Підкамені, Бережецький на Божій горі. І не лише сам преподобний усамітнювався в тих монастирських печерах, а й його найвірніші учні приходили усамітнюватися, перебувати в довгих постах, щирих молитвах. Саме преподобний Іов Залізо над скельно-печерним монастирем під Стопою Божої Матері, побудував церкву-каплицю, поставив хрест, яка після нього кілька раз перебудовувалася і реконструйовувалася.

Преподобний Іов Залізо, його найвірніші учні, які часто поселялися саме в скельно-печерному монастирі на Божій горі із-за святості місця де він знаходився, своїми щирими молитвами, довгими постами, важкою працею, неспанням і сльозами примножували її святість. Божа гора в усі часи приваблювала своєю святістю—Стопою Божої Матері, скельно-печерним монастирем під нею в якому своїми молитвами, іншими чернечими подвигами примножували її святість ченці анахорети, келіоти ще з Мефодієвської доби, преподобний Іов Почаївський, чисельних прочан, які ішли на гору з глибокою вірою в душі і мо-

литвою на устах прославляти Боже Ім'я. І від тих щирих прощ, прославлення Ім'я Господнього під час них словом і пожертвами Богові, як і за сам неперевершений твір рук Творця гора залишалася і залишається Божою, святою в усі віки і тому з нею завжди вели непримиренну боротьбу антихристи всіх мастей, але неперевершеними залишилися в її історії московсько-кеґебівські звироднили виродки, які в 50-80-х рр. XX ст. вели підступну, властивими їм методами, війну на знищення святості цієї великої святині. Спеціально сформовані з місцевих комуністів загони, "рідна міліція і кеґебісти" не пускали прочан до Божої гори, спалили каплицю, дерев'яні хрести, підірвали скельно-печерний монастир зі Стопою Божої Матері, чан з водою святого джерела, де купалися вірні, понищили всі зовнішні ознаки святості. Про ці злочини московських червоних окупантів, їх святотатство красномовно розповідають документальні джерела Держархіву Тернопільської області. В інформації з грифом "таємно", вих. №12 від 13.09.1960 р. "Про так звані "святі місця", направленої уповноваженим Ради у справах Православної Церкви Тернопільської області на ім'я завідуючого пропаганди обкому КП України В. В. Куліша знаходимо:

—Повідомляю, що паломництво на Божу гору, Зарваницю, Полупанівку майже припинились. Інколи на Божій горі затримуються для відпочинку паломники, що направляються в Почаївську Лавру.

В 1960 році на Переполовинення та на Трійцю (церковні празники) на Божій горі нікого не було (не пустили спецзагони—В.Р.), а в 1958 році паломників було більше тисячі.

В липні 1960 році на Божій горі згоріла каплиця (спалили кеґебісти—В.Р.), яка притягала до себе віруючих.

(далі буде)

Використані джерела:

11. Літопис руський. - К., 1989 - с. 96.
12. Там само. - с. 97.
13. Там само. - с. 95.
14. Рожко, В. *Стежками історичної Волині*. - Вільна думка. - Сідней, 2005 - Ч. 23-24. - с. 14.
15. Крем'янчанка, Н. *Орлине гніздо*. - Крем'янець, 1995 - с. 32-33.
16. Прот. Трипольський, М. *Документи, що відносяться до давньої історії православного Почаївського монастиря на Волині*. Волинські єпархіяльні відомості. - Крем'янець, 1897 - Ч. 36. - с. 1155-1162.

Печера на Божій горі.

Відбудований скельно-печерний монастир.

Alexandra Chernenko (1923-2014) In Memoriam

September 2, 1923 – June 24, 2014

■ **Alexandra Chernenko Lysiak Rudnytsky** fell asleep in the Lord on June 24, 2014 at the age of 90 in Edmonton, Alberta. She was born Alexandra Chernenko in Piotrkow, Poland on September 2, 1923, the first of fraternal twins. She experienced a difficult childhood, including the loss of her father, discrimination as a Ukrainian Orthodox in the local school, and barriers in pursuing secondary education. Surviving WWII, Alexandra also experienced some joyful moments, the birth of her sister Mariyka Flak and attending medical school in Lviv, Gdansk, Poland and Graz, Austria from 1942-1944. She married Jaroslaw Jendyk and began a family. After the war, they moved to Canada in 1947, settling in Edmonton, Alberta. There, Alexandra engaged with the welcoming Ukrainian community of Edmonton. Having to learn a

new language, she struggled to find suitable employment, including working on the nightshift at a bread factory. A major turning point in her life came when she was hired to work at the Ukrainian Bookstore. Alexandra loved literature and books, and she loved talking to others about the books that lined the shelves. She began to focus on her own writing, publishing her first book *Man (Ludyna): A Poem in 18 Cantos* in 1960. This was also a time of change for Alexandra: Her marriage ended, she changed jobs, raised her two children and returned to university to complete her degree in 1967 in the Faculty of Science. She met Ivan Lysiak Rudnytsky at a conference of Slavists in Calgary in 1968 and they later married. They were a perfect match—both intensely committed to their individual field of study, she—Ukrainian literature, and he—Ukrainian history. Alexandra continued her education, ob-

taining a MA in 1974 from the Department of Slavic and East European Studies at the University of Alberta. In 1984, just months before her husband was to retire from teaching and from his position at CIUS at the University of Alberta, he reposed unexpectedly.

The resilient Alexandra again returned to her passion of the study of Ukrainian literature, completing the doctoral program *summa cum laude* at the Ukrainian Free University in Munich, Germany. Over the next decade, she spent time travelling throughout Europe, Asia, Israel, the Middle East, the Philippines, India and Alaska. She attended conferences and was prolific in literary and scholarly work. She made fulfilling trips to Ukraine where she attended congresses of the International Association of Ukrainian Studies in Kyiv in 1990, in Lviv in 1993 and in Kharkiv in 1996. She believed that Ukrainian literature was worthy of the scholarly study and attention given to other European literatures. To this end, Alexandra completed two scholarly monographs, *Mykhailo Kotsiubyns'ki-Impressionist* (1977) and *Expressionism in the Works of Vasyl' Stefanyk* (1989). She also published numerous essays and articles as a literary critic and scholar in both English and Ukrainian in various periodicals and journals. She lectured and presented papers at conferences, congresses and seminars in Canada, the USA and in Ukraine.

Her first love was writing poetry. Her works have appeared in the leading

Ukrainian journals and periodicals. In 1992 a collection of poems *On the Way to the Other Shore* was published by the Slovo Ukrainian Writers' Association. In 1993 a second collection of poems, *The Pilgrim*, was published in Kyiv. Her final work, edited by Mykola Ryabchuk, *The Great 300 Year War: The Pereyaslav Treaty and the Crisis of National Self-awareness*, was published in Kyiv in 2004. Its proceeds were designated for the Children of Chernobyl charity.

Alexandra is remembered as an accomplished poet, writer and literary scholar who will be recognized for her activity and literary contributions. Alexandra was a member of the Shevchenko Scientific Society, Toronto, UVAN, Ukrainian Academy of Arts and Sciences, Winnipeg, Slovo Ukrainian Writers' Association both in Canada and internationally, PEN World Association of Poets and Writers, Canadian Centre, Toronto, Association of Writers in Ukraine, Kyiv, Canadian Association of Slavists, as well as the Alberta Council for Ukrainian Arts and the St. John the Baptist Cathedral parish in Edmonton.

She was predeceased by her brother Yuri Chernenko in 1998 and her father. The Funeral Rite was held at St. John the Baptist Cathedral in Edmonton, AB. The interment took place at the St. Michael's Cemetery in Edmonton on July 5, 2014.

Memory Eternal!

У світлу пам'ять Олександри Черненко (1923-2014)

2 вересня 1923 – 24 червня 2014

■ **Олександра Черненко Лисяк Рудницька**, поетеса, літературний критик, і дослідниця української літератури, спочила в Господі 24 червня 2014 р. в Едмонтоні, АБ. Батьки Олександри (Черненко) походили з Уманщини, а сама народилася 1923 р. в Польщі. Слухала курс медицини в університеті в Данцінгу та в Грацу, Австрії. Олександра емігрувала до Канади в 1947 році разом з чоловіком Я. Єндиком і сином Юрком. Посилившись в Едмонтоні, брала участь у суспільному житті, була членкою УНО, Союзу Українок Канади, Пласт-у, також ставила українські п'єси. Працювала в Українській книгарні, виховувала двох дітей Юрка та Оксану і вчилася українознавству і літератури.

Працювала в бібліотеці університету, а коли її діти закінчили школу, вона повернулася до науки і стала студіювати в альбертському університеті, де досягла титулу магістра слов'янських мов і літератури в 1974 р. Разом з чоловіком Іваном Лисяком Рудницьким, Олександра їздила на зустрічі славистів, де виступала з рефератами на конгресах та різних конференціях по Канаді та Америці. Після смерті чоловіка в 1984 р. повернулася до УВУ (Українського Вісного Університету) в Мюнхені, де

здобула докторат літератури і філософії, *summa cum laude*, в 1986 р.

Олександра була членом Наукового товариства ім. Т. Шевченка, Української академії наук у Канаді, Канадської асоціації славистів (КАС), Міжнародного ПЕН (відділ у Канаді, Торонто) та Спілки письменників України. Крім поетичних творів, опублікованих в Едмонтоні та Києві, її перу належать дві монографії: *Михайло Коцюбинський—Імпресіоналіст* (1977) та *Експресіонізм у творчості Василя Стефаника* (1988), а також низька статей в англомовних та українських журналах, та нариси, книжкові огляди, і літературні критики в збірниках, журналах і часописах у Канаді, США і Україні. Остання книжка видана в Україні в 2004 р., за допомогою редактора Миколи Рябчука, Велика трьохсотлітня війна: *Переяславська угода та криза національної самосвідомості*. Водночас з науковою діяльністю О. Черненко займалася поетичною творчістю друкуючи вірші і поеми у журналах *Нові Дні*, *Київ*, *Жіночий Світ*, *Промінь*, та інші. Після появи окремою книжкою поема *Людина: поема на 18 пісень* (1960), з'явилися друком збірка *В дорозі до другого берега* (1992) і *Паломник* (1993).

Вічная пам'ять!

Тиша

Що вище я йшла гірськими доріжками,
Все більше шум втихав дочасного життя,
І відпадав з душі тягар тяжкий, мов камінь,
Журби і болю, біднів нерозлучний стяг.

Що вище я спиналась по скелястух кручах,
То тиша глибшала—аж вдарила в акорд,
Що без кінця тривав, як цілість всемогуча,
Стрясла з душі останній пил земних покор.

Сама, сама одна на грані я безмежжя
В притворах тайн, і не вчувала самоти,
Бо тиша та в мені, що все довкілля стежить,
І в миті вірність Ти.

—Олександра Черненко, 1957. *Із: В дорозі до другого берега.*

Silence

The higher up I walked along the mountain pathway,
More muted did the din of daily life become,
And from my heart the stone-like burden lifted
Of worry, pain—the undivided flag of life.

The higher up I strove toward the rocky ledges
The silence deepened more, until it struck a chord
That seemed to last... complete and omnipotent,
And I could shed the final slavish dust.

Alone, alone I stand so near the boundless edges
Within the grasp of mysteries, yet not alone,
Because the peace in me is one with all around me,
And in a fleeing moment, eternity—and You.

—Alexandra Chernenko. *In: (1987). "V Dorozhi do Druhoho Bereha." In Yarmarok, Ukrainian Writing in Canada Since the Second World War. (ed.) J. Balan & Y. Klynovy. Trans. Oksana Jendyk. Edmonton, AB: CIUS*

Personal Trainer

Fitness and Nutrition

Halyna Ozirna

Weight loss and Nutrition Specialist

Tel: (204) 694-5058

*CPR certified. Honours academic degree in fitness and nutrition. Individualized instruction.

Personalized home training and visits.

Nov. 21, 1938 – July 23, 2014

■ **Peter Kaweski** fell asleep in the Lord on July 23, 2014 following a brief illness at St. Paul's Hospital in Saskatoon, Saskatchewan at the age of 75 years. Peter was born on Nov. 21, 1938 in the Script District and grew up in Clair,

Peter Kaweski (1938-2014) In Memoriam

Saskatchewan. A diligent student, he moved to Saskatoon for work and to attend university. He soon received a Bachelor of Education degree from the University of Saskatchewan and married Shirley (Kennedy) to begin his family. Peter worked for the Federal Government in Saskatchewan, Alberta and British Columbia. The family moved back to Saskatoon where he retired later. Peter spent his retirement years volunteering, travelling to many countries and helping his children. He enjoyed keeping up with current events, particularly in Ukraine, and fishing at his cabin. His parents instilled in him the importance of helping others in need and, growing up, he witnessed them sponsoring many relatives and friends from Ukraine. After retirement, Peter

followed their example and made many trips to the home village in Ukraine to visit and assist family members.

Peter was predeceased by his parents Mike and Parasekevia (Pearl), step-father William Budinsky, and brother Morris. Peter is survived by his wife Shirley and children Debbie (Martin Reeves), Douglas (Teresa Alentejano) and Carmen (Jayson Hopps), three grandchildren Mitchell, Casey and Elise, brother Nick (Audrey) Kaweski and family, Mike, Marusia and Richard, ne-

phews Shane and Kevin (Nancy, Clarke, Joey) Kaweski, as well as many cousins in Ukraine and Canada. He was interred at the St. Mary Magdalene cemetery in Clair near his father and brother.

O Lord, give rest to the soul of your departed servant †Peter in a place of light, a place of refreshment and a place of repose, where there is no sickness, sighing nor sorrow.

Memory Eternal! Вічна пам'ять!

Irene Switucha (1928-2014) In Memoriam

■ **Irene Switucha** fell asleep in the Lord on July 28, 2014 at the age of 86. She was born in Lviv, Western Ukraine, in 1928. Irene experienced both the soviet occupation of 1939-41 and the German occupation 1941-44. The end of the war found Irene and her older brother among refugees in Munich, Germany. After emigrating to Canada in 1948, Irene settled in Montreal, Quebec, married and raised a family together with

her husband. The Switucha family moved to Ottawa in 1965. Her husband Nickolas's diplomatic assignment saw the family move to live in Tokyo, Japan in 1973-77. Irene and Nickolas travelled extensively throughout the Far East, Europe, the USA, Mexico and Australia. They settled in Kanata since 1988 where they enjoyed their retirement.

Irene will be long remembered for her dedication to her family. Irene is predeceased by her brother Leo and sister Olga in Ukraine and brother Myron in Canada. She is survived by her beloved husband Nickolas, children Elena, Leo and Tamara, grandchildren Stephen, Jeffrey, Michael, Cayne and Jeremy. The funeral service took place on Aug. 1, 2014. Irene was interred at the Pinecrest Cemetery in Ottawa, ON.

Memory Eternal!
Вічна пам'ять!

Вічна Пам'ять!

Священнослужителям, що спочили в Бозі в вересні місяці.

Пресв. Євстафій Улян	† 26. 09. 1957
Прот. Дмитро Кирстюк	† 21. 09. 1963
Митр. прот. Єронім Грицина	† 24. 09. 1965
Прот. Ростислав Панченко	† 08. 09. 1974
Митр. прот. Василь Сенишин	† 24. 09. 1975
Митр. прот. Олександр Хом'як	† 17. 09. 1980
Протопресв. Амвросій Хруставка	† 06. 09. 1981
Пресв. Микола Хоменко	† 15. 09. 1981
Протопресв. Петро Гліцький	† 13. 09. 1986
Прот. Юрій Ференсів	† 21. 09. 1986
Диякон Андрій Меланченко	† 04. 09. 1994
Протопресв. Дмитро Фотій	† 06. 09. 1995
Протопресв. Петро Бублик	† 08. 09. 2002
Протопресв. Сергій Кіцюк	† 03. 09. 2009

Добродійкам, що спочили в Бозі в вересні місяці.

Добр. Катерина Тріска	† 15. 09. 1969
Добр. Анна Пелешук	† 21. 09. 1969
Добр. Катерина Дебрин	† 26. 09. 1974
Добр. Антоніна Кравченко	† 19. 09. 1980
Добр. Минодора Фотій	† 21. 09. 1994
Добр. Олександра Удод	† 10. 09. 2004
Добр. Марія Василів	† 13. 09. 2009
Добр. Олена Славченко	† 05. 09. 2010
Добр. Стефанія Юрківська	† 09. 09. 2011

Шановні Читачі! Будемо щиро вдячні, якщо, завваживши помилку чи пропуск в цій колонці, повідомите нас.

PASCHALION						
Year	Beginning of Great Lent	Orthodox Pascha	Latin Pascha	Ascension	Pentecost	Beginning of Apostles Fast
2014	Mar. 3	April 20	April 20	May 29	June 8	June 16
2015	Feb. 23	April 12	April 5	May 21	May 31	June 8
2016	Mar. 14	May 1	Mar. 27	June 9	June 19	June 27
2017	Feb. 27	April 16	April 16	May 25	June 4	June 12

ПАСХАЛІЯ						
Рік	Початок Великого посту	Православна Пасха	Латинська Пасха	Вознесіння	Троїця	Початок Петрівки
2014	3 березня	20 квітня	20 квітня	29 травня	8 червня	16 червня
2015	23 лютого	12 квітня	5 квітня	21 травня	31 травня	8 червня
2016	14 березня	1 травня	27 березня	9 червня	19 червня	27 червня
2017	27 лютого	16 квітня	16 квітня	25 травня	4 червня	12 червня

УВАГА!

Копії Метрик про Хрещення і Вінчання

Оплата за пошук і видачу копії метрики про Хрещення чи Вінчання становить \$30.00.

Чек просимо виписувати на: **Ukrainian Orthodox Church of Canada, 9 St. John's Avenue, Winnipeg, MB, R2W 1G8**

На пошук необхідно від 2 до 4 тижнів.

ATTENTION!

Duplicate Baptismal and Marriage certificates

The cost for searching and issuing Duplicate Baptismal or Marriage certificates is \$30.00. Please make your cheque payable to: **Ukrainian Orthodox Church of Canada, 9 St. John's Avenue, Winnipeg, MB, R2W 1G8**

Please allow 2 to 4 weeks for processing.

You can now pay with:

Memory Eternal!

"Memory Eternal!" to all UOCC clergy who fell asleep in the Lord in September.

Presbyter Efstafy Ulan	† 26. 09. 1957
Archpriest Dmytro Kirstiuk	† 21. 09. 1963
Mitred Archpriest Eronym Hrycyna	† 24. 09. 1965
Archpriest Rostylav Panchenko	† 08. 09. 1974
Mitred Archpriest Vasyl Senyshen	† 24. 09. 1975
Mitred Archpriest Alexander Chomiak	† 17. 09. 1980
Protopresbyter Ambrosy Chrustavka	† 06. 09. 1981
Archpriest Mykola Homenko	† 15. 09. 1981
Protopresbyter Peter Glitky	† 13. 09. 1986
Archpriest Yuriy Ferenciv	† 21. 09. 1986
Deacon Andrew Melanchenko	† 04. 09. 1994
Protopresbyter Dmytro Foty	† 06. 09. 1995
Protopresbyter Peter Bublyk	† 08. 09. 2002
Protopresbyter Serhij Kiciuk	† 03. 09. 2009

"Memory Eternal!" to all UOCC Dobrodiykas who fell asleep in the Lord in September.

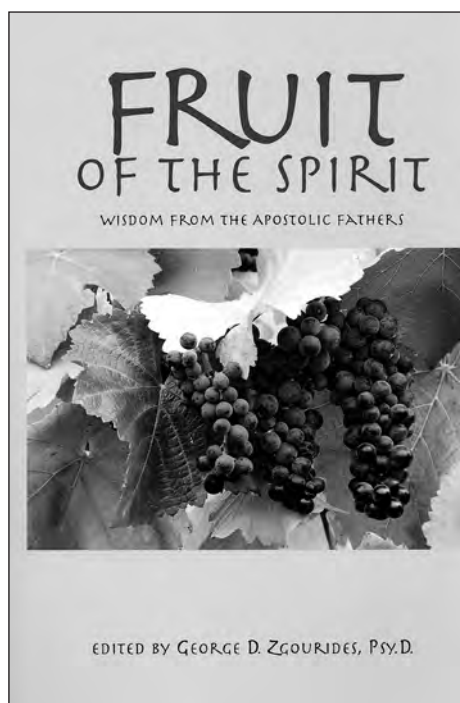
Dobr. Kateryna Triska	† 15. 09. 1969
Dobr. Anna Peleshuk	† 21. 09. 1969
Dobr. Katheryna Debryn	† 26. 09. 1974
Dobr. Antonina Krawchenko	† 09. 09. 1980
Dobr. Mynodora Foty	† 21. 09. 1994
Dobr. Alexandra Udod	† 10. 09. 2004
Dobr. Maria Wasyliv	† 13. 09. 2009
Dobr. Olena Slavchenko	† 05. 09. 2010
Dobr. Stephanica Yurkiwsky	† 09. 09. 2011

Dear Readers! If there are errors or omissions in this column, please let us know. Thank You.

Fruits of the Spirit by George Zgourides

■ Zgourides, George, D. (ed.). (2002). *Fruits of the Spirit: Wisdom from the Apostolic Fathers*. Salisbury, MA: Regina Orthodox Press.

This little 90-page book is a fascinating compilation of the writings of various Christian authors of the first and second centuries. The book's editor, George Zgourides, has chosen as his organizing theme Paul's texts on the "fruit" of the Holy Spirit. He presents various instructive and inspirational sayings from this very early group of Christian authors on such attributes as love, peace, patience, gentleness and righteousness. These sayings provide a glimpse into some of the deepest thoughts of these early followers of Christ, and stand as a testimony to their dedication to the growing Christian faith of their day. Zgourides compiled writings in English translation from 8 different Apostolic Fathers in this book. The book is divided into 11 chapters along with an introduction and two small sections of explanatory notes. Each chapter is devoted to a particular theme relating to one of the virtues and fruits of the spirit. Each chap-

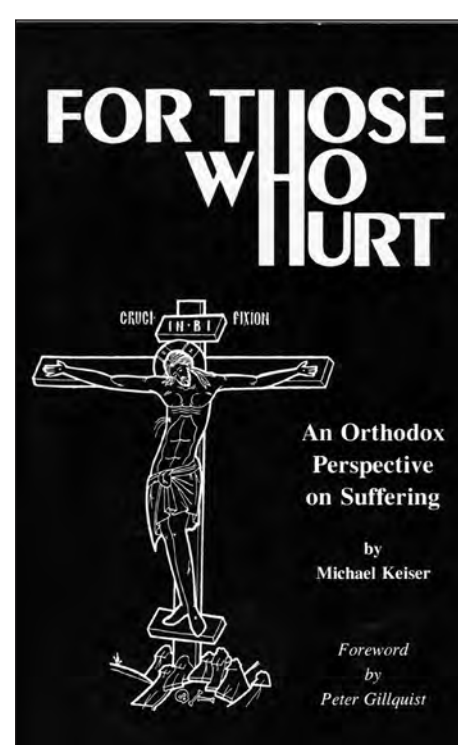
ter includes a compilation of short passages and excerpts from these Apostolic Fathers. The author recommends this English-language book for those who wish to look deeper into themselves and their own faith.

\$24.95

For Those Who Hurt by Michael Keiser

■ Keiser, Michael. (1989). *For Those Who Hurt: An Orthodox Perspective of Suffering*. Minneapolis, MN: Light & Life Publishing.

The author was inspired to write this book based on his own experiences of suffering and on his introspection in working through this suffering. According to the author, one can grow spiritually through suffering. Thus, the author's purpose in writing this text is "for those who hurt and wonder why." He seeks to show the cause of suffering and how to grow from this experience. It is written from the perspective that all pain provides an opportunity for growth. Some of the topics addressed include rejection, discouragement, stubbornness and pain. The author strives to share his own experiences as well as providing guidance from the Bible and the saints. This 90-page book is divided into 10 chapters. Each chapter contains short subsections. It is written in easy-to-read, everyday language. The author presents the infor-

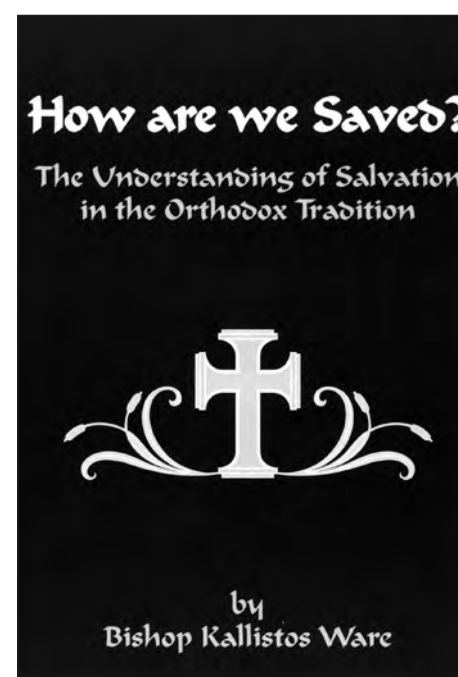
mation as a type of practical, how-to guide on hurtful experiences.

\$19.95

How Are We Saved? by Bishop Kallistos Ware

■ Ware, Kallistos. (1996). *How Are We Saved? The Understanding of Salvation in the Orthodox Tradition*. Minneapolis, MN: Light & Life Publishing.

In our Western society, we are inundated with the Protestant and Western views of salvation without having a firm understanding of our Orthodox position on salvation. The author, who is now a classic in modern Orthodox theological writings, masterfully identifies the distinctions between the Orthodox and classical Protestant and Roman Catholic views. He also shows the Eastern Orthodox perspective to salvation from both the theological and personal perspectives. Also, those readers who already have a basis in theology could gain a deeper appreciation of the topics presented. This 91-page book is divided into 44 short chapters. Each chapter presents a particular aspect of salvation, citing the Scriptures and Church Fathers. There are quotations from the classics of Orthodox theology, from the Bible and the author's own summarized thoughts. The format makes reading easy for the busy modern person. Each topic is clearly presented in a simple structure of point form and quotations. According to one review of this book, the purpose of the writing is

contained in the spacing and format of the text itself. This reviewer notes that the separate clauses separated by empty space allow readers to slow down their reading speed to take in the words and phrases at a deeper meditative level. This book is recommended by many reviewers as an excellent starting point for personal study and provides topics for group discussions.

\$10.00

Employment Opportunity

Employment category: Manager of Consistory Church Goods Supply
Ukrainian Orthodox Church of Canada

Position type: Full time

Employment region: Winnipeg, MB

Salary: Negotiable, commensurate with experience plus benefits

Application deadline: September 19, 2014

The Consistory Office is seeking a qualified individual for the position of **MANAGER** for the **CONSISTORY CHURCH GOODS SUPPLY** of the Ukrainian Orthodox Church of Canada. The successful candidate will be responsible for store operations at the Office of the Consistory in Winnipeg.

The Organization:

The Consistory Office of the Ukrainian Orthodox Church of Canada (UOCC) is the administrative office of the UOCC. Consistory Church Goods is one of the largest Orthodox Church suppliers in Canada. The ideal candidate will be a positive, outgoing individual with excellent interpersonal skills who works well individually and within a team, and who is sensitive to customer and market needs.

Qualifications

Marketing and sales experience. Sales/Marketing education an asset. Managerial experience. Fluency in both English and Ukrainian. Additional languages an asset. Computer Literacy. Familiarity with e-commerce software an asset. (MS Word, Excel, Quickbooks) Familiarity with ecclesiastic goods.

Responsibilities

Retails sales (in-person, e-commerce). Grow retail sales. Advertising and marketing of products. Developing and maintaining supplier networks. Work closely with other Consistory departments to advance the mission of the UOCC.

Qualified applicants are invited to submit their resume and cover letter via mail or email to: Rt. Rev. Protopresbyter Victor Lakusta, Chancellor, 9 St. John's Ave., Winnipeg, MB R2W 1G8 or fax: (204) 582-5241 or email: chancellor@uocc.ca

We would like to thank everyone for their interest in this position but only candidates selected for an interview will be contacted

Position immediately available.

FOLLOW US ON TWITTER

The Ukrainian Orthodox Church is now on the social media Twitter. For the latest updates: <https://twitter.com/UOCC>

CALL FOR ARTIST SUBMISSIONS

■ The Shevchenko Foundation invites Ukrainian Canadian visual artists to submit an original art piece depicting a Ukrainian Christmas theme for the SF Christmas Card Campaign, announced the Shevchenko Foundation in its July press release. The Foundation plans to distribute 12,000 cards with the successful art reproduction across Canada during the 2014 Christmas season as part of its fundraising appeal. According to the Foundation, this campaign is a wonderful venue to showcase the talents of Ukrainian artists in Canada to a wider audience. The Shevchenko Foundation will provide the artist with an honorarium. The image must be able to be reproduced onto a 5 x 7 inch greeting card. Submission deadline is October 1, 2014.

Contact: bohdana@shevchenkofoundation.ca
1-866-524-5314

NOW AVAILABLE
Portrait Photographs of Metropolitan Yurij

The Office of the Consistory is pleased to announce:
Colour portraits of Metropolitan Yurij
Now available for purchase.
For display in church halls, auditoriums and offices.

Size: 16 x 20 in. (40 x 50 cm)
Cost: \$100.00 (+ shipping, handling, applicable taxes)
* Please indicate portrait number when ordering

To order your portrait and for inquiries:
Church Goods Supply
9 St. John's Ave., Winnipeg, MB R2W 1G8
Tel.: 1-800-804-6040
Fax: 1-204-582-5241

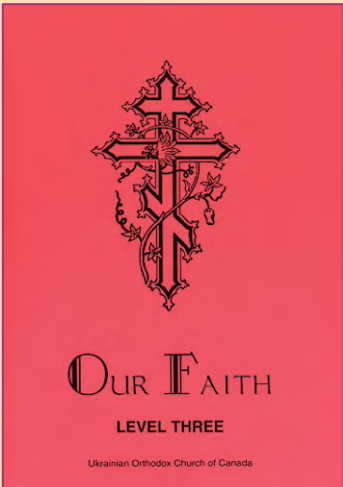
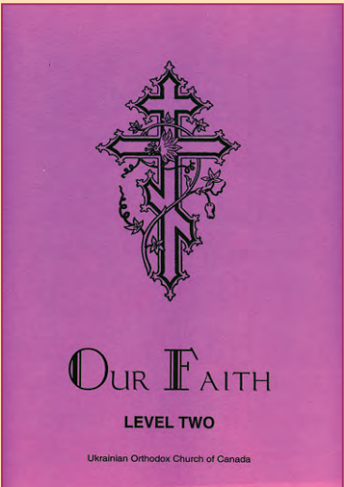
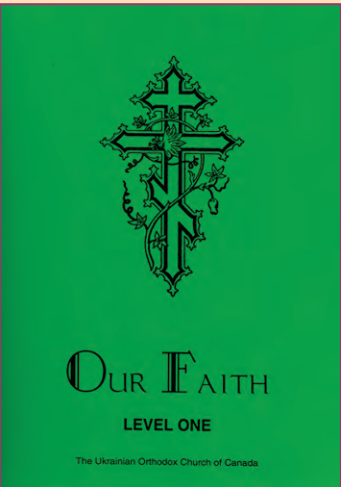
* Payments by Visa, Mastercard, Cheque
* Payment payable to Consistory Church Goods

CONSISTORY CHURCH GOODS SUPPLY

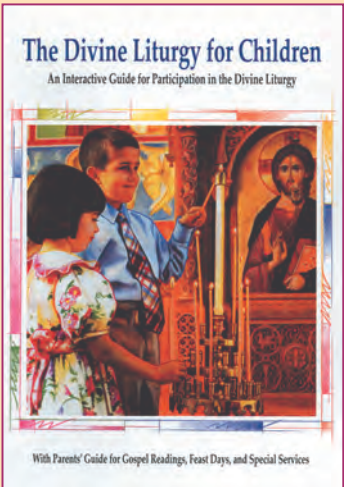
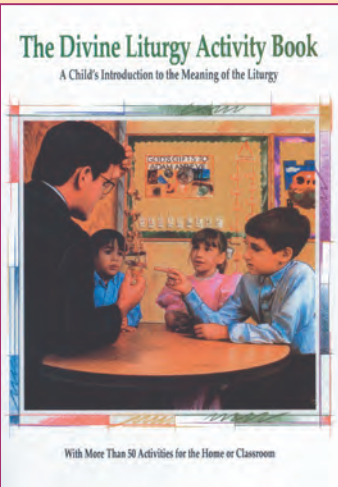
Tel: (204) 589-1191 (24-hour answering service) Fax: (204) 582-5241 Toll-free: 1-800-804-6040 (24-hour answering service)

We have a wide selection of classroom books filled with various activities, teacher's guides, children's Bibles and story books that are excellent for use by Sunday School teachers and parents at home. Written primarily for children grades 3 through 6. The teacher's guide and student books are filled with colourful illustrations and a selection of activities that will provide lessons for an entire Church School season. For ages 4 to 6.

LARGE
SELECTION OF
SUNDAY SCHOOL
MATERIALS

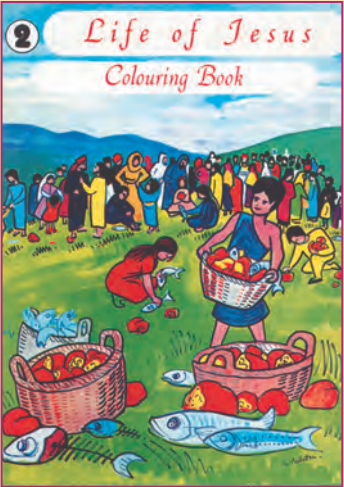
\$8.95 each volume

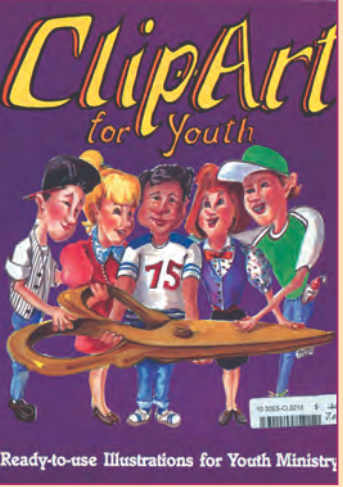
\$17.95 per set of 2 books

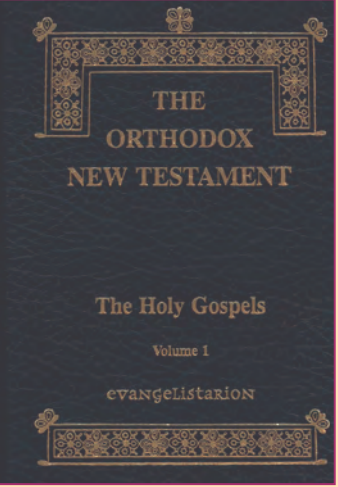
\$20.00

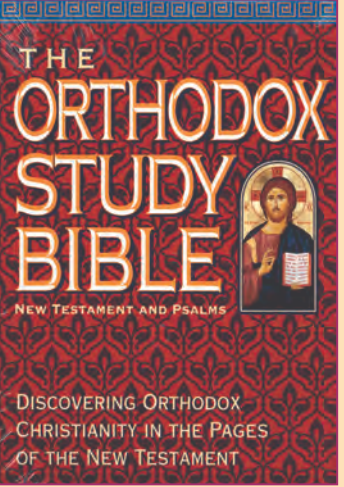
\$3.95

\$7.00

\$59.95 for Adult Education

\$54.95 for Adult Education